

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1431, 22 Ιούλη 2020 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΕΕ, Μητσοτάκης και το νέο "Ταμείο"

ΑΔΙΟΡΘΩΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟΙ

Η Άποψή μας
στη σελίδα 3

Εμπρός για ρήξη και ανατροπή

**ΗΠΑ: Απεργία
στο πλευρό
του Black Lives
Matter**

σελ. 11

**Οι ρίζες του
αντιρατσιστικού
κινήματος**

σελ. 8, 9

Πέμπτη 16 Ιούλη, Συλλαλητήριο στην Αθήνα
ενάντια στη φονική αστυνομική βία.

Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

**ΚΕΕΡΦΑ
Πρόγραμμα
δράσης**

σελ. 7

**Κάτω
τα χέρια
από τον
Τζεμαλή**

σελ. 3, 6

**Συγκλονιστικά
συλλαλητήρια
ενάντια στην
αστυνομική βία**

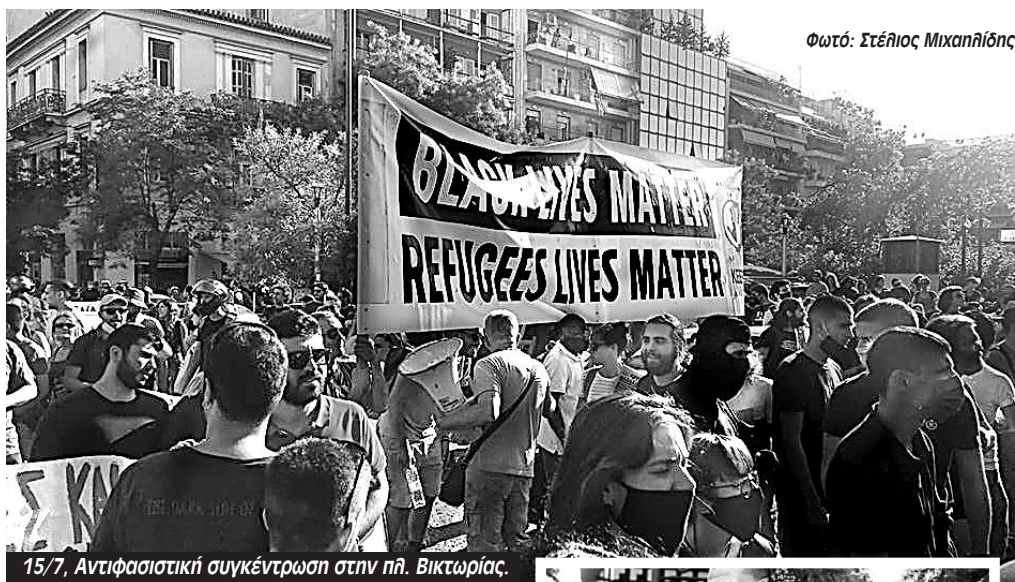
σελ. 6

Δεν περνάει ο φασισμός είναι το ξεκάθαρο μήνυμα που έστειλαν εκατοντάδες διαδηλωτές-τριες την Τετάρτη 15/7 στην πλατεία Βικτωρίας, ενώ την ίδια στιγμή ούτε 20 άτομα δεν μπόρεσε να συγκεντρώσει η ρατσιστική σύναξη που καλούσαν οι περιβόητες “επιτροπές κατοίκων” της περιοχής που έχουν το θράσος να καμώνονται ότι εκφράζουν τις γειτονιές της Βικτωρίας και του Αγίου Παντελεήμονα.

Την ίδια στιγμή που η πλατεία Βικτωρίας γέμιζε από διαδηλωτές όλων των ηλικιών, μια χούφτα από ακροδεξιούς, ρατσιστές και φασίστες κατάφεραν να μαζευτούν στην Γ’ Σεπτεμβρίου προς τη μεριά του μεγάρου του ΟΤΕ, μόνο χάρη στην κάλυψη που τους προσέφεραν πολλαπλάσια ΜΑΤ και κλούβες που έκλεισαν κάθετα το δρόμο. Μια εικόνα που αφενός αποκαλύπτει, όχι μόνο πόσο απομονωμένες είναι από τους κατοίκους της περιοχής αυτές οι “επιτροπές”, αλλά και πόσο ανοικτά ρατσιστικές και ακροδεξιές είναι. Με συνθήματα “έξω οι λάθρο από τις γειτονιές μας”, “αναρχικοί και μπολσεβίκοι ετούτη η γη δεν σας ανήκει”, “ελευθερία ή θάνατος-όχι στην Καμπούλ” δεν δίστασαν να καπηλευτούν ακόμη και το κίνημα των Μαύρων στις ΗΠΑ με πλακάτ που έγραφαν “Δεν μπορώ να αναπνεύσω”!

Η παρουσία του υπόδικου αρχιναζι Κασιδιάρη να δέχεται τους ασπασμούς των “κατοίκων” είναι η πιο τρανταχτή απόδειξη ότι τίποτα δεν έχει αλλάξει για αυτές τις “επιτροπές” από την εποχή που πρωτοστατούσαν σε συνεργασία με το αστυνομικό τμήμα Αγίου Παντελεήμονα σε ρατσιστικές επιθέσεις σε πρόσφυγες και μεταναστες το 2008-13. Αυτές οι “επιτροπές”, από τη στιγμή που η ΝΔ κέρδισε τις εκλογές πριν ένα χρόνο επιχειρούν να επιστρέψουν έχοντας την στήριξη και πολιτευτών της ΝΔ όπως ο Μπογδάνος, που έσπευσε για ακόμη μια φορά να τους στηρίξει στην πλ. Βι-

ΠΛ.ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ Δεν περνά ο φασισμός...

Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

15/7, Αντιφασιστική συγκέντρωση στην πλ. Βικτωρίας.

κτώριος, αλλά και της ίδιας της δημοτικής αρχής της Αθήνας.

“Η κυβέρνηση της ΝΔ, με την Αστυνομία και τον Χρυσόχοιδη μπροστά, αλλά και τη στήριξη του Δημάρχου Αθήνας Κώστα Μπακογιάννη, σκηνοθέτησαν μια κακόγουστη ρατσιστική φιάστα μίσους κατά των προσφύγων στην πλατεία Βικτωρίας για να χαϊδέψουν την ακροδεξιά στην Αθήνα” αναφέρει χαρακτηριστικά στην ανακοίνωσή της η **ΚΕΕΡΦΑ** που μαζί με μια σειρά από φορείς και συλλογικότητες καλούσε σε συμμετοχή στην αντιφασιστική συγκέντρωση. “Βρεθήκαμε αντιμέτωποι/ες με την συνεργασία φασιστών και ΕΛΑΣ... Ο Μπακογιάννης είχε φιλοξενήσει αυτή την ρατσιστική ‘αντιπροσωπεία’ στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, όπου επιτέθηκαν κατά των προσφύ-

15/7, Μπογδάνος και Κασιδιάρης στη ρατσιστική σύναξη

γων και της αριστεράς με χυδαίο ρατσισμό.

Παρά την αγασθή συνεργασία των φασιστών με την Αστυνομία για να πετύχουν από κοινού τη διάλυση της αντιφασιστικής συγκέντρωσης στη πλατεία Βικτωρίας, απέτυχαν και γελοιοποιήθηκαν. Ωστόσο, δεν παρέλειψαν να επιτεθούν με γκλομπ και ρίψη χημικών στους αντιφασίστες, την ώρα που αποχωρούσαν από τη συγκέντρωση, ενώ οι συλληφθέντες απέ-

κτησαν ‘αντικείμενα’ που η Αστυνομία φρόντισε επιμελώς να τους τα ‘αποδώσει’ για να στήσει κατηγορίες.

Οι εκπρόσωποι της Αστυνομίας, μάλιστα, κοινοποίησαν στο Πέτρο Κωνσταντίνου, συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ, το τηλεσίγγραφο από το Γραφείο του υπουργού Προστασίας του Πολίτη Χρυσόχοιδη που ζητούσε να εκκενώσουν την Πλατεία Βικτωρίας οι αντιφασίστες/στρίες ώστε να παρελάσουν οι φασίστες! Αστυνομικοί των ΜΑΤ μαζί με τον επικεφαλής της ΕΛΑΣ βρίσκονταν σε κοινό σώμα με τους φασίστες.

Δεν ξεχνάμε ότι ο Χρυσόχοιδης, ως υπουργός ΠροΠο της κυβέρνησης ΓΑΠ είχε συναντήσει στα σκαλοπάτια του αμαρτωλού Αστυνομικού Τμήματος του Αγίου Παντελεήμονα τις ‘επιτροπές κατοίκων’-προσωπείο της Χρυσής Αυγής, που οργάνωναν τα πογκρόμ και τα μαχαίρωματα των προσφύγων, έκαιγαν χώρους θρησκευτικής λατρείας και έσπαγαν μαγαζιά. Τους γνωρίζει καλά και από παλιά ο Υπουργός ΠροΠο, με αυτούς συνομιλεί ξανά, και γι’ αυτό είναι επικίνδυνος.

Θα μας βρίσκουν μπροστά τους κάθε φορά που κυβέρνηση και Αστυνομία θα στήνουν ρατσιστικές αθλιότητες σε βάρος των προσφύγων και του κινήματος αλληλεγγύης. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα για να υλοποιηθεί η απόφαση του δημοτικού συμβουλίου της Αθήνας για την άμεση στέγαση των προσφύγων που πετάει στο δρόμο ο Μηταράκης, για να αποκτήσουν όλοι χαρτιά και σπίτια και να βρεθούν στην φυλακή οι υπόδικοι νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Απαιτούμε την απελευθέρωση των συλληφθέντων διαδηλωτών και να σταματήσει η δίωξή τους”.

Γιώργος Πίπτας

...ούτε η τρομοκρατία

Τρεις διαδηλωτές -ανάμεσά τους ο stand-up κωμικός Αλέξανδρος Τγκώβ και ο μουσικός Θωμάς Λάλος, μέλη της Αναρχοσυνδικαλιστικής Πρωτοβουλίας Ροσινάντε- συνελλήφθησαν μετά το αντιφασιστικό συλλαλητήριο στην Βικτώρια την περασμένη Τετάρτη μετά από απρόκλητη επίθεση της αστυνομίας.

Όπως δήλωσαν σε συνέντευξή τους στο Κόκκινο οι δύο συλληφθέντες, “η επίθεση της ομάδας Δράση έγινε, χωρίς να έχει προηγηθεί το παραμικρό επεισόδιο, την ώρα που λιγότεψαν οι συγκεντρωμένοι και αποχωρούσαν συντονισμένα με σκοπό να διαλύσουν οι ίδιοι με ασφάλεια την πορεία ... Στη διασταύρωση των οδών Πατησίων και Αντωνιάδου πετάχτηκε μια διμοιρία με μηχανάκια που μάρσαραν με τους αστυνομικούς να χτυπούν τα γκλομπς... Ο Θ. Λάλος ανέφερε πως οι αστυνομικοί επιχείρησαν να «φυτέψουν» μολότοφ πίσω από την πλάτη του, χωρίς να το αντιλαμβάνεται. «Φαίνεται ξεκάθαρα στα βίντεο ότι ούτε πέτρα υπήρχε, ούτε μολότοφ ούτε τίποτα» συμπλήρωσε απορ-

ρίπτοντας τους ισχυρισμούς της ΕΛ.ΑΣ για ρίψη αντικειμένων και την ανυπόστατη κατηγορία για αποτυχημένη απόπειρα εμπρησμού με εκρηκτικό μηχανισμό...”.

Σαν να μην έφταναν οι επιθέσεις της αστυνομίας, αποθρασυμένος ο βουλευτής της ΝΔ Μπογδάνος στοχοποίησε τη δημοσιογράφο του Αθήνα 9,84 και μέλος του **Golden Dawn Watch**, (στο οποίο συμμετέχει ως εκπρόσωπος του Παρατηρητηρίου για τον Φασιστικό και Ρατσιστικό λόγο στα ΜΜΕ της ΕΖΗΕΑ) **Ελευθερία Κουμάντου** για τις ενημερωτικές δημοσιεύσεις της από την αντιφασιστική κινητοποίηση της Τετάρτης 15 Ιουλίου - ενώ συνέχισε με αντίστοιχες απειλές προς τον **Νίκο Μπογιόπουλο** και άλλους για αναρτήσεις του στο διαδίκτυο. Όπως αναφέρει το **Golden DawnWatch** για την Ελευθερία Κουμάντου: “Θέλουμε να εκφράσουμε την έντονη αντίθεσή μας στις συκοφαντίες και την στοχοποίηση που δέχτηκε από τον εν λόγω βουλευτή, και να δηλώσουμε πως είμαστε απέναντι σε συμπεριφορές και πρακτικές που στόχο έχουν να προ-

σβάλλουν τη δημοσιογραφική ιδιότητα καθώς και την ελευθερία του τύπου”.

Τις απόπειρες λογοκρισίας κατήγγειλαν οι **Financial Crimes** ενώ σε ανακοίνωσή της η **Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας** αναφέρει: “Ο βουλευτής της ΝΔ Μπογδάνος αφού επιχείρησε να εμφανιστεί πρωτοστάτης στο πλευρό των ελάχιστων γνωστών ακροδεξιών ρατσιστών της περιοχής Πλ.Βικτωρίας και Αμερικής στην αποτυχημένη φασιστοσύναξη την Τετάρτη 15 Ιούλη, αφού μάλιστα οι οπαδοί του υπόδικου Κασιδιάρη τον έλουσαν δεόντως και παρίστανε ότι έβρεχε, αποφάσισε να στοχοποιήσει την δημοσιογράφο του Αθήνα 9.84 Ελευθερία Κουμάντου! Το βίντεο της δημοσιογράφου Ελευθερίας Κουμάντου που καταγράφει την αστυνομική βία κατά των συλληφθέντων δείχνει την αφοσίωσή της στην αλήθεια. Αυτά ενοχλούν τον Μπογδάνο που μετά την εκλογή του στη Βουλή έχει αναλάβει εργολαβικά την ανασύνταξη των ρατσιστικών ‘επιτροπών κατοίκων’ στην Αθήνα”.

Γ.Π.

“The River”, στις 28/7

Το Ίδρυμα Δημοσιογράφων και Συγγραφέων με έδρα τη Νέα Υόρκη διοργανώνει διαδικτυακή συζήτηση και προβολή με αφορμή την ταινία τεκμηρίωσης «THE RIVER», συμπαραγωγής ΗΠΑ-Καναδά την Τρίτη 28 Ιουλίου, από 19:00 έως 20:00 για την Ελλάδα και από 12:00 έως 13:00 (EST) για τον υπόλοιπο κόσμο (Eastern Standard Time).

Από το Ιντλίμπ της Βόρειας Συρίας μέχρι τη συνοριακή γραμμή Ουγγαρίας-Σλοβενίας, η ταινία παρακολουθεί τις προσφυγικές ροές και μετακινήσεις στον Βαλκανικό χώρο τα τελευταία 8 χρόνια. Έχοντας ως άξονα αναφοράς το ποτάμι «Εβρος», το ανθρώπινο ποτάμι περιπλανιέται στον χώρο και στον χρόνο, έρχεται αντιμέτωπο με αστυνομική βία και φράχτες, βρίσκεται υπό συνεχή παρακολούθηση από θερμοκάμερες, επιβιώνει ανυπεράσπιστο στα αυτοσχέδια κέντρα υποδοχής πίσω από τα συρματοπλέγματα, αλλά δεν σταματά να ελπίζει. Και αυτή η ελπίδα αποτυπώνεται στα μάτια των παιδιών.

Τη συζήτηση θα παρουσιάσει και θα συντονίσει ο βραβευμένος Νεοϋορκέζος φωτογράφος και καθηγητής φωτογραφίας **Άλεξ Μορέλ**. Κατά τη διάρκεια της διαδικτυακής εκδήλωσης θα προβληθεί και μέρος του κινηματογραφικού υλικού τεκμηρίωσης της ταινίας. Ο δημιουργός της ταινίας **Θωμάς Σίδερης** θα απαντήσει στις ερωτήσεις του Άλεξ Μορέλ ενώ η συζήτηση θα είναι διαδραστική και θα μπορούν να υποβάλουν και τις ερωτήσεις τους οι συμμετέχοντες.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε τη συζήτηση και μέρος της ταινίας στην ηλεκτρονική διεύθυνση: tinyurl.com/y3vhoawr.

Ιούλης 2015, Διαδήλωση μετά τη νίκη του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγυή

Να σταματήσει η δίωξη του Τζεμαλή Μηλιαζήμ

Συγκεντρώσεις με αίτημα την παύση της πειθαρχικής δίωξης του εκπαιδευτικού Τζεμαλή Μηλιαζήμ πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα, έξω από τη Βουλή και στη Ξάνθη έξω από τη Διεύθυνση ΠΕ Ξάνθης με τη συμμετοχή συνδικαλιστών της ΔΟΕ, σωματείων εκπαιδευτικών και της ΚΕΕΡΦΑ.

Κατήγγειλαν την απόπειρα φίμωσης και καταστροφής των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Είναι σκάνδαλο να διώκονται εκπαιδευτικοί για σχόλια στήριξης των προσφύγων στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Υπεύθυνη είναι η ίδια η κυβέρνηση που κλιμακώνει τις επιθέσεις κατά των εκπαιδευτικών ενώ επιτίθεται στις δημοκρατικές ελευθερίες και τους πρόσφυγες, με τις απαγορεύσεις των διαδηλώσεων και τις ρατσιστικές πολιτικές κατά των προσφύγων.

Στη Ξάνθη κατατέθηκε το υπόμνημα από τον εκπαιδευτικό Τζεμαλή Μηλιαζήμ στην Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης η οποία ασκεί την πειθαρχική δίωξη. Στην Αθήνα κατατέθηκε αίτημα στη Βουλή για την παύση της δίωξης με φάκελο που περιείχε τις δεκάδες των ψηφισμάτων στήριξης.

Περισσότερα στη σελίδα 6

ΕΕ, ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ “ΤΑΜΕΙΟ” Αδιόρθωτα Μνημονιακοί

Η Σύνοδος Κορυφής της ΕΕ κατάληξε τελικά σε συμφωνία μετά από μαραθώνιες διαβουλεύσεις και όλοι οι ηγέτες της με πρώτο τον Μητσοτάκη προσπαθούν να μας πείσουν ότι πρέπει να βγάλουμε στεναγμό ανακούφισης γι’ αυτήν την “επιτυχία”. Πρόκειται για σκέτη κοροϊδία.

Πρώτα απ’ όλα επειδή η Συμφωνία αποτελεί ένα πολυετές Μνημόνιο. Τα λεφτά που θα δοθούν, είτε ως δάνεια είτε ως επιδοτήσεις, θα εκταμειωτούν σταδιακά μέχρι το 2026 με όρους και προϋποθέσεις κάτω από την επίβλεψη των “θεσμών” της ΕΕ.

Στην Ελλάδα, ξέρουμε πολύ καλά τι κάνουν οι θεσμοί της ΕΕ πριν αποδεσμεύσουν κάθε δόση. Ξέρουμε επίσης ότι τα λεφτά πηγαίνουν στις μεγάλες επιχειρήσεις -χτες στις τράπεζες, τώρα στις αεροπορικές εταιρείες, στους εφοπλιστές και τους ξενοδοχειακούς όμιλους. Και ο λογαριασμός πέφτει στις πλάτες των εργαζόμενων με “μεταρρυθμίσεις”: περικοπές μισθών, συλλογικών συμβά-

σεων και συντάξεων αλλά και ΣΔΙΤ και ιδιωτικοποιήσεις που μετατρέπουν κοινωνικά αγαθά και υπηρεσίες σε φιλέτα για τα αρπακτικά. Οι “πράσινες” προτεραιότητες της ΕΕ και του Μητσοτάκη σημαίνουν ότι τα λεφτά θα πάνε στα λαμόγια που πολιορκούν τη ΔΕΗ.

Άγρια αρπακτικά

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, οι αρπακτικές διαθέσεις και οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στους μεγάλους καπιταλισμούς της ΕΕ αγριεύουν και αυτό χειροτερεύει τη θέση των πιο αδύναμων. Η νέα οικονομική βουτιά που ξέσπασε δεν είναι προσωρινή όπως έλεγαν αρχικά. Αντίθετα, είναι πιο βαθιά και πιο μακρόσυρτη από την κρίση πριν από δέκα χρόνια.

Αυτή την αλήθεια την ομολογούν πλέον ανοιχτά και οι ίδιοι. Το αφεντικό του γαλλικού τραπεζικού κολοσσού BNP Paribas, ο **Φρεντερίκ Ζαμπόν** έδωσε συνέντευξη στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς και αποκάλεψε τη σημερινή κρίση “μητέρα όλων των οικονομικών υφέσεων”. Και πρόσθεσε: “Γνώμη μας είναι ότι η ανάκαμψη θα έχει σχήμα πιο κοντά στο U παρά στο V στις περισσότερες χώρες”. Οι τράπεζες παντού προσπαθούν να δημιουργήσουν αποθεματικά γιατί περιμένουν ότι πολλές επιχειρήσεις δεν θα μπορούν να ξεπληρώσουν τα δάνειά τους. Αν τα μεγαθήρια στη Γερμανία και στη Γαλλία περιμένουν περισσότερα “κόκκινα δάνεια”, για τις τράπεζες και τις επιχειρήσεις-ζόμπι στην Ελλάδα επικρατεί πανικός και περιμένουν γονατιστοί τα λεφτά από την ΕΕ.

Γι’ αυτό, γίνονται ξανά επίκαιρα τα αντικαπιταλιστικά αιτήματα που προβάλαμε το 2015, τότε που ένα μαζικό 62% στο δημοψήφισμα είπε ΟΧΙ στο “πακέτο” της ΕΕ. Σήμερα δεν έχουμε μπροστά μας ένα νέο δημοψήφισμα, έχουμε απέναντί μας μια κυβέρνηση που θωρακίζεται με νόμους ενάντια στις απεργίες και στις διαδηλώσεις για να αντέξει την εργατική αγανάκτηση και να επιβάλει το “πακέτο”.

Δεν θα τους αφήσουμε! Διεκδικούμε δουλειές για όλους, μεροκάματα και συνθήκες εργασίας σύμφωνα με τις συλλογικές συμβάσεις, λεφτά για την Υγεία, για την Παιδεία, για την κοινωνική Πρόνοια και όχι ιδιωτικοποιήσεις. Να πληρώσουν για όλα αυτά οι πλούσιοι με αύξηση της φορολογίας και κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση για όποιους καπιταλιστές δηλώνουν ότι “δεν βγαίνουν”. Ρήξη με την ΕΕ και τα Μνημόνια της παλιά και νέα. Αν πάψουμε να πληρώνουμε το χρέος, δεν έχουμε ανάγκη από κανένα νέο δάνειο.

Αυτό που έχουμε ανάγκη είναι μια Αριστερά που παλεύει για όλα αυτά, όχι μια αριστερά που παρακαλάει τον Μητσοτάκη για συναίνεση. Εμπρός να δυναμώσουμε την επαναστατική αντικαπιταλιστική αριστερά.

21/7, Συγκέντρωση έξω από τη Βουλή ενάντια στη δίωξη του Τζεμαλή Μηλιαζήμ. Φωτό: Ν. Γκαρανέ

• Ενάντια στον Ρατσισμό στον Τραμπ και το Σύστημα
• Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της Πανδημίας
• Η πολύτιμη κληρονομιά της ιστορικής εμπειρίας

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Οι Καλλιτέχνες συνεχίζουν τον αγώνα

Οι Εργάτες της Τέχνης κατέβηκαν ξανά στον δρόμο την Τετάρτη 15/7 σε μια πολύ μαχητική κινητοποίηση, διεκδικώντας επίδομα χωρίς προϋποθέσεις για όλους όσους μένουν χωρίς δουλειά, συλλογικές συμβάσεις και αύξηση της χρηματοδότησης από το κράτος για τον Πολιτισμό. Η συγκέντρωσή τους ξεκίνησε στην Παλιά Βουλή με χαιρετισμούς και ομιλίες από συνδικαλιστές και καλλιτέχνες.

Στην κινητοποίηση συμμετείχαν πολλά σωματεία των καλλιτεχνών, η **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών** και το **Support Art Workers**. Στην πορεία που ακολούθησε, άνοιξαν με τα συνθήματα, όλες οι πολιτικές μάχες ενάντια στην κυβέρνηση. Συνθήματα για τα υπέρογκα ποσά που σπαταλιούνται για τον “Περίπατο” στην Αθήνα, για τις συλλογικές συμβάσεις που διεκδικούν, συνθήματα ενάντια στο νόμο για τις διαδηλώσεις και για το θάνατο του Βασίλη Μάγγου. “Οι αυταπάτες τέρμα και άλλο δεν πηγαίνει, σύμβαση συλλογική και πρόβα πληρωμένη”, “Θα κάνω πιρουέτες μέσα στο συντριβάνι, δώσε λεφτά στην Τέχνη αλήτη Μπακογιάννη”, “Δεν έχουμε ψωμί ούτε και παντεσπάνι, μα έχουμε τους φοίνικες του Κώστα Μπακογιάννη”, “Το σύνθημα που όλους

μας ενώνει, να φύγει τώρα η Μενδώνη” ήταν κάποια από αυτά.

“Το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών πλέον αριθμεί 3.500 άτομα και στις τελευταίες εκλογές τριπλασιάστηκε ο αριθμός των ηθοποιών που συμμετείχαν”, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Κωνσταντίνος Δαλαμάγκας**, ηθοποιός. “Αυτό είναι πολύ θετικό γιατί είναι μια στιγμή πόλωσης και ο κόσμος αποφάσισε να επιστρέψει πίσω στο σωματείο του”.

Συσπείρωση

“Τα μέλη στο σωματείο μας έχουν σχεδόν διπλασιαστεί και έχουμε μεγάλη συσπείρωση το τελευταίο διάστημα”, σημείωσε ο **Κωνσταντίνος Αλευράς**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στο Χώρο του Χορού. “Τρέχει περισσότερος κόσμος με πολύ διάθεση για το σωματείο και πραγματοποιούμε μαζικότερες συνελεύσεις. Όλη αυτή η πολιτική είναι μια κοροϊδία, οι χορευτές είμαστε από τους πιο πληττόμενους και στα επιδόματα και στις λίγες παραγωγές που γίνονται. Ετοιμάζουμε παρεμβάσεις για τα αιτήματά μας στο Ηρώδειο και στην Επίδαυρο”.

“Με την κατάργηση των καλλιτεχνικών στα γυμνάσια - λύκεια και τη μεταφορά συναδέλφων από τη Δευτεροβάθμια στην Πρωτοβάθ-

μια εκπαίδευση, πολλοί αναπληρωτές κινδυνεύουμε να μείνουμε χωρίς δουλειά τη νέα χρονιά”, επισήμανε η **Ειρήνη**, εικαστικός και αναπληρώτρια εκπαιδευτικός στην Α’βάθμια. Είναι παιδαριώδες να καταργούν μαθήματα πανελλαδικώς εξεταζόμενα με τη δικαιολογία ότι χρειάζονται και άλλες ξένες γλώσσες. Αυτά είναι για τα μάτια του κόσμου και δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Οι γονείς χρειάζεται να διαμαρτυρηθούν μαζί μας γιατί θα πρέπει να πληρώνουν επιπλέον για αυτά τα μαθήματα. Είμαι εδώ και συμπαραστέκομαι στους καλλιτέχνες που αγωνίζονται να επιβιώσουν και να βάλουν ένα κομμάτι πολιτισμού σε αυτόν τον κόσμο”.

Η πορεία έφτασε στο Μέγαρο Μαξίμου, όπου τους περίμεναν οι κλούβες των ΜΑΤ, όπως είχε γίνει και το πρωί στην απεργία των νοσοκομεικών. Για να δείξουν στην πράξη την ανυπακοή τους απέναντι στο νέο νόμο για τις διαδηλώσεις, έκλεισαν ξαφνικά όλα τα διαζώματα στη Βασιλίσση Σοφίας, δημιουργώντας πανικό στην Αστυνομία, η οποία δεν μπορούσε να κάνει τίποτα άλλο παρά να κοιτάει σαστισμένη. Η πορεία συνεχίστηκε με συνθήματα καταλήγοντας στο Σύνταγμα απέναντι από τη Βουλή.

M.N.

Δώρα Κεραμέως στα αφεντικά

Συνεχίζονται οι αντιδράσεις ενάντια στο νομοσχέδιο “για τον εκσυγχρονισμό της ιδιωτικής εκπαίδευσης” που κατέθεσε η κ. Κεραμέως με εντολή Μητσοτάκη μετά το κλείσιμο των σχολείων, ακριβώς για το φόβο αυτών των αντιδράσεων. Και δεν αντιδρούν μόνο οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί αλλά και ενώσεις γονέων, ομοσπονδίες και σύλλογοι εκπαιδευτικών του δημοσίου, εργατικά συνδικάτα. Παρά τις προσπάθειες της υπουργού και του συλλόγου των ιδιοκτητών ιδιωτικών σχολείων να συκοφαντήσουν τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, η αλήθεια δεν μπορεί να κρυφτεί: Το νομοσχέδιο γράφτηκε από τους ιδιοκτήτες. Άλλωστε ιδιωτικά σχολεία χρηματοδοτούσαν επισήμως με χιλιάδες ευρώ το κόμμα της Ν.Δ, όπως αποκάλυψε πρόσφατα η ΕΦ.ΣΥΝ.

ΔΟΥ

Στάση εργασίας την Παρασκευή 17/7 προκήρυξε η ΠΟΕ-ΔΟΥ και η ΟΣΥΟ προς συμπαράσταση στους εργαζόμενους της ΔΟΥ Κοζάνης που δέχτηκαν δολοφονική επίθεση κατά την ώρα εργασίας τους.

Ηθικός αυτουργός είναι οι πολιτικές περικοπών των κυβερνήσεων που έχουν αφήσει τις εφορίες υποστελεχωμένες και χωρίς τον απαραίτητο εξοπλισμό. Η κυβέρνηση της ΝΔ προχωράει ακόμα περισσότερο τις επιθέσεις στις ΔΟΥ με τις συγχωνεύσεις σε εφορίες και τη σύνδεση του μισθού με στόχους, αναγκάζοντας τους εφοριακούς να “κυνηγάνε” τον κόσμο.

“Έχουμε πολλούς συναδέλφους που έχουν τραυματιστεί από αντίστοιχες περιπτώσεις. Οι αιτίες είναι συγκεκριμένες”, υπογράμμισε ο **Γιώργος Ρόδης**, μέλος του Γ.Σ. της ΠΟΕ-ΔΟΥ. “Τα χρόνια των μνημονίων αφαίμαξαν τον κόσμο και τον έχουν εξοργίσει. Το δεύτερο είναι οι συνθήκες μέσα στις ΔΟΥ. Εργαζόμενοι που είναι εξαντλημένοι, δουλεύοντας σε απαρχαιωμένα κτίρια, με οδηγίες που δεν έχουν στόχευση τη φορολογία εκεί που υπάρχει πλούτος. Ακόμα δουλεύουμε με καρμπόν, δεν έχουμε τους απαιτούμενους υπολογιστές και τα μέσα για να κάνουμε γρήγορα τη δουλειά μας. Αποτέλεσμα να καθυστερεί η δουλειά και οι φορολογούμενοι να χάνουν την υπομονή τους. Αυτό είναι ένα εκρηκτικό μείγμα. Στο τέλος, στοχοποιείται ο υπάλληλος, κάτι το οποίο βοηθάει την κυβέρνηση και τη διοίκηση, ώστε να προχωρήσουν σε ιδιωτικοποιήσεις”.

Σύμφωνα με το σχέδιο νόμου οι ιδιοκτήτες θα μπορούν στο χώρο του σχολείου να ιδρύσουν και οποιαδήποτε άλλη εκπαιδευτική δομή (όπως φροντιστήρια κλπ), να φτιάξουν δικό τους εσωτερικό κανονισμό, να λειτουργούν και το καλοκαίρι, να “αξιολογούν” τους εκπαιδευτικούς και με δικά τους κριτήρια, να ορίζουν υποδιευθυντές χωρίς τα αντίστοιχα προσόντα, να διαμορφώνουν με “ευελιξία” το ωρολόγιο πρόγραμμα. Ακόμη κι αν κάποιες από αυτές τις δυνατότητες προβλέπονταν από προηγούμενους νόμους, τώρα αφήνονται εντελώς ανεξέλεγκτες. Έτσι το ιδιωτικό σχολείο γίνεται ένα σούπερ μάρκετ παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών και δραστηριοτήτων, προσφέροντας υπερκέρδη στους ιδιοκτήτες του.

Όμως το πιο σπουδαίο δώρο στους εργοδότες είναι η πλήρης διάλυση των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών που μετατρέπονται σε υπαλλήλους Ι.Δ.Α.Χ., δηλαδή απολύονται πλέον ελεύθερα ανά πάσα στιγμή κατά την κρίση του ιδιοκτήτη. Και με τον προηγούμενο νόμο μπορούσαν να απολυθούν, αλλά η απόλυση έπρεπε να είναι αιτιολογημένη και να εγκριθεί από τριμελή επιτροπή δικαστικών. Η στοιχειώδης αυτή προστασία προβλεπόταν επειδή οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί υπογράφουν δημόσια έγγραφα και τίτλους του δημοσίου, όπως είναι οι έλεγχοι προόδου και τα απολυτήρια. Η υπαγωγή τους στο κοινό εργατικό δίκαιο αποτελεί παραβίαση του άρθρου 16 του Συντάγματος και επομένως τίθεται ζήτημα νομιμότητας των τίτλων σπουδών των ιδιωτικών σχολείων. Ακόμα οι εργοδότες θα μπορούν να περικόπτουν το ωράριο άρα και το μισθό των εκπαιδευτικών, αντικαθιστώντας τους παλαιότερους “ακριβούς” με νεότερους και φθηνότερους. Μπορεί κανείς να φανταστεί τι πάρτι εργοδοτικής αυθαιρεσίας θα στηθεί τώρα στα ιδιωτικά σχολεία.

Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί πραγματοποιήσαμε μαζική παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Παιδείας, την Πέμπτη 16/7. Θα συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις, παρά τις δύσκολες συνθήκες του καλοκαιριού, και τώρα και τον Σεπτέμβρη με το άνοιγμα των σχολείων, διεκδικώντας εργασιακή ασφάλεια και αξιοπρέπεια. Σε κοινό μέτωπο με τους συναδέλφους μας του δημοσίου που με αγώνες αντιστάθηκαν στον πρόσφατο νόμο Κεραμέως για τα δημόσια σχολεία, με τους εργαζόμενους γονείς και τους μαθητές θα υπερασπιστούμε το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης για όλα τα παιδιά.

Θανάσης Διαβολάκης, μέλος του Δ.Σ. της Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.

ΑΡΤΑ

Οι ευθύνες για το θάνατο του Χ. Ζορμπά

Εργοδοτική ευθύνη για το θάνατο του Χρήστου Ζορμπά αποδίδει το πόρισμα του Τμήματος Επιθεώρησης Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία Άρτας. Σύμφωνα με την έκθεση αυτοψίας στο χώρο που βρέθηκε νεκρός ο 29χρονος στη βάρδιά του στις 6/6 στο εργοστάσιο της βιομηχανίας “Ηπειρος”, τα μέτρα ασφαλείας στις ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις ήταν ανεπαρκέστατα: “υπήρχε ηλεκτρικός βοηθητικός πίνακας 400 Volt, με ασφάλειες 16 και 10 Αμπερες, στον οποίο δεν έχει τοποθετηθεί ηλεκτρολογικός ανηλεκτροπληξιακός διακόπτης (ρελέ διαφυγής)... δεν αξιολογήθηκε η επικινδυνότητα της εργασίας και δεν τηρήθηκαν διαδικασίες ασφαλείας, καθώς και ότι δεν τηρήθηκαν διαδικασίες ανάθεσης εργασίας σε εργαζόμενους με γνώσεις και εκπαίδευση για ασφαλείς πρακτικές”.

Ο Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος της οικογένειας του Χρήστου Ζορμπά, μετά τα τελευταία στοιχεία, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

“Ήδη από την Παρασκευή 19 Ιουνίου όταν η οικογένεια του Χρήστου Ζορμπά υπέβαλε μήνυση στο Αστυνομικό Τμήμα Άρτας και οι συνήγοροι της οικογένειας δώσαμε συνέντευξη τύπου στο Εργατικό Κέντρο, είχαμε μιλήσει για εγκληματική αμέλεια της εταιρίας που οδήγησε στο θάνατο του Χρήστου Ζορμπά. Αυτήν τη στιγμή φαίνεται ότι οι καταγγελίες αυτές επιβεβαιώνονται. Από την πρώτη στιγμή η οικογένεια ζητάει από την εταιρία να μπει στο εργοστάσιο πραγματογνώμονας, που έχει ήδη διοριστεί από το ΤΕΕ, προκειμένου να κάνει τη σχετική ανεξάρτητη έρευνα. Η εταιρία μέχρι σήμερα αρνείται την είσοδο του πραγματογνώμονα στις εγκαταστάσεις του εργοστασίου. Ο Χρήστος θα ήταν ζωντανός αν είχαν τηρηθεί οι κανόνες ασφαλείας που αυτή τη στιγμή φαίνεται ότι δεν έχουν τηρηθεί”.

Μετά από πρωτοβουλία του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης**, προτάθηκε ψήφισμα ενάντια στο εργοδοτικό έγκλημα της γαλακτοβιομηχανίας “Ηπειρος” σε ομοσπονδίες και σωματεία. Μέχρι στιγμής στηρίζουν: ΠΟΣΠΕΡΤ, ΕΣΠΗΤ, ΟΣΥΒΕΤ, ΠΟΠΟΚΠ, Σωματεία εργαζομένων Νοσοκομείων “Άγιος Σάββας”, “Γεννηματάς, “Αττικόν”, Σύλλογοι Δασκάλων «Παρθενώνας» και “Α’ Αθηνών”, ΣΕΛΜΑ, Σύλλογος Εργαζομένων ΕΛ.ΓΟ. «Δήμητρα», Κλαδικό Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών, Γηροκομείων, Εργαστηρίων, Διαγνωστικών Κέντρων και Συναφών Χώρων Αθήνας, Ενιαίος Σύλλογος ΥΠΠΟ, Πανελλήνιο Σωματείο Έκτακτου Προσωπικού ΥΠΠΟ.

“Κικίλια - Μητσοτάκη, ακούστε το καλά οι συμβασιούχοι θα μείνουν στη δουλειά”

Κικίλια - Μητσοτάκη ακούστε το καλά, οι συμβασιούχοι θα μείνουν στη δουλειά! Αυτό ήταν το μήνυμα της απεργιακής κινητοποίησης των νοσοκομειακών την Τετάρτη 15/7, στην πανελλαδική στάση εργασίας της ΠΟΕΔΗΝ. Στην Αθήνα, κλειστές ήταν οι πόρτες για τους απεργούς στο Υπουργείο Υγείας, απ’ όπου ξεκίνησε η συγκέντρωση για να καταλήξει με πορεία στο Μέγαρο Μαξίμου, που ήταν αποκλεισμένο με κλούβες των ΜΑΤ.

Στην κινητοποίηση συμμετείχαν εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία Άγιος Σάββας, Γεννηματάς, Αγλαΐα Κυριακού, Ελπίς, Λαϊκό, Δρομοκαΐτειο, Ευαγγελισμός, το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας και μαζί τους το **Συντονιστικό των Νοσοκομείων** και η πρωτοβουλία **“Στηρίξτε τους Εργάτες της Υγείας – Support Health Workers”**.

16 χιλιάδες συμβασιούχοι και επικουρικοί, γιατροί, νοσηλεύτες και νοσηλεύτριες, καθαριστές και καθαρίστριες, τραπεζοκόμοι, εργαζόμενοι στη φύλαξη, ζητούν τη μονιμοποίησή τους. Είναι το προσωπικό, που στήριξε και στηρίζει το δημόσιο σύστημα Υγείας πριν και κατά τη διάρκεια της πανδημίας, πλάι στους μόνιμους συναδέλφους του, και κράταγε ολόκληρα τμήματα σε λειτουργία κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες. Είναι τεράστια πρόκληση ο Κικίλιας και η κυβέρνηση, μπροστά στη νέα αύξηση των κρουσμάτων, αντί να στηρίξουν το ΕΣΥ, να προχωρούν σε επιθέσεις και ιδιωτικοποιήσεις μέσω ΣΔΙΤ. Τα αιτήματα των νοσοκομειακών για μονιμοποίηση των συμβασιούχων και για μαζικές προσλήψεις είναι δίκαια, αλλά και αναγκαία περισσότερο από ποτέ μπροστά σε νέα έξαρση της πανδημίας.

“Είμαστε 10-15 εργάτες στην καθαριότητα, που μεταφέρουμε μολυσματικά, σκουπίδια μέχρι κρεβάτια, φάρμακα, ό,τι αναλώσιμο χρειάζεται ένα νοσοκομείο. Είμαστε πολύ λίγοι για να βγαίνει αυτή η εξαντλητική δουλειά”, δήλωσε ο **Νίκος Κανέλος**, συμβασιούχος εργάτης στον Αγ. Σάββα. “Μάσκες και γάντια μας δίνουν με το σταγονόμετρο, ακόμα και ρούχα

της δουλειάς δε μας δίνουν. Κάθε φορά που έχουμε κινητοποίηση προσπαθούν να μας τρομοκρατήσουν. Στα 90 άτομα που είμαστε συνολικά στην καθαριότητα, τα 80 είμαστε συμβασιούχοι. Τέλη Ιούλη του 2021 τελειώνουν οι συμβάσεις μας και δίνουμε από τώρα τη μάχη όλοι μαζί για τη μονιμοποίησή μας. Η διοίκηση και η κυβέρνηση θέλουν να φέρουν εργολάβους στην καθαριότητα και στη φύλαξη ενώ στοιχίζουν πολύ περισσότερο”.

Πάλη για μονιμοποίηση

“Κατεβήκαμε σήμερα στην κινητοποίηση για να παλέψουμε για τη μονιμοποίηση. Είναι αδικία να μας διώχνουν μετά και την τρίτη παράταση”, τόνισε ο **Λεωνίδας Μεντές**, ΔΕ νοσηλεύτης στον Ευαγγελισμό, συμβασιούχος του ΟΑΕΔ. “Είναι προκλητικά τα κόλπα που κάνει η κυβέρνηση της ΝΔ, όπως πχ με τους επικουρικούς που μπήκαν εν μέσω COVID και έλεγε ότι θα τους μονιμοποιήσει και τελικά θα τους δώσει αυξημένη μοριοδότηση. Να ξεκαθαρίσουν ο πρωθυπουργός και οι υπουργοί τι θα κάνουν με τους συμβασιούχους που έχουμε προσφέρει τόσο καιρό, δίνουμε κάθε μέρα ένα μικρό πόλεμο και έχουμε αποκτήσει εμπειρία. Στον Ευαγγελισμό είμαστε από ΟΑΕΔ γύρω στα 85 άτομα και άλλοι τόσοι επικουρικοί. Θα συνεχίσουμε τις απεργίες μέχρι να κερδίσουμε.”

Από τον Ευαγγελισμό μας μίλησε και η **Δήμητρα**, επικουρικός: “Στον εργαστηριακό τομέα

που εργάζομαι η πλειονότητα αποτελείται από επικουρικό προσωπικό. Προσλήφθηκαν στην περίοδο της πανδημίας. Υπάρχει γενικευμένη έλλειψη προσωπικού και άρα έπρεπε να μάθουμε πολύ γρήγορα τη δουλειά σε συνθήκες λες και παίζαμε με ωρολογιακή βόμβα. Έχουμε έλλειψη μέσων προστασίας όπως γάντια και μέσα σε όλα αυτά, μας έχουν και απλήρωτους δύο μήνες γιατί λένε ότι δεν υπάρχουν λεφτά. Όλοι οι μόνιμοι είναι με τη μονιμοποίησή μας, γιατί εκτός των άλλων αναγκάζονται να εκπαιδεύουν κάθε τόσο καινούργιους”.

“Οι συμβάσεις είναι ομηρεία για κάθε εργαζόμενο. Είναι απαράδεκτο, τη στιγμή που υπάρχουν τόσες οργανικές θέσεις κενές, με τόσες ελλείψεις στη δημόσια Υγεία, ακόμα οι εργαζόμενοι να προσλαμβάνονται με συμβάσεις”, είπε η **Σοφία Θεοφανίδου**, νοσηλεύτρια, μόνιμη στο Γεννηματάς. “Οπωσδήποτε πρέπει να τους στηρίξουμε για να στηρίξουμε τα δημόσια νοσοκομεία”.

“Το βασικό πρόβλημα είναι η έλλειψη προσωπικού”, ανέφερε ο **Βασίλης**, καθαριστής στο Δρομοκαΐτειο. “Μέχρι το 2017 ήμασταν σε εργολάβο, μετά μπήκαμε στο προσωπικό του νοσοκομείου, αλλά μέيناμε σχεδόν οι μισοί. Λόγω των συνολικών ελλείψεων αναγκαζόμαστε να καλύπτουμε άλλα πόστα, για να βγαίνει η δουλειά με το λιγότερο κόστος. Είναι δύσκολη η δουλειά στα ψυχιατρεία για τους εργαζόμενους.”

“Προσλήφθηκα επί COVID, δουλεύω στα χειρουργεία”, μας είπε η **Άννα Λαγωνικού**, επικουρική νοσηλεύτρια στο Λαϊκό. “Κάθε φορά όλο το προσωπικό, είμαστε με τη ψυχή στο στόμα για να έχουμε τα υλικά που χρειαζόμαστε, ράμματα, μοσχεύματα, να γίνονται οι απαραίτητες συντηρήσεις στα μηχανήματα. Στα χειρουργεία τα προβλήματα ήταν μεγαλύτερα μετά την πανδημία, που ξανάνοιξαν με τεράστιες λίστες αναμονής, που οι ελλείψεις σε προσωπικό και σε εξοπλισμό δεν επιτρέπουν να προχωρήσουν γρήγορα”.

Μάνος Νικολάου

Απεργίες σε SPEEDEX, Γενική Ταχυδρομική

Κινητοποιήσεις ξεκίνησαν οι εργαζόμενοι στις εταιρίες courier Speedex και Γενική Ταχυδρομική την προηγούμενη βδομάδα.

“Οι εργαζόμενοι στην Speedex Courier βρίσκονται ακόμα μια φορά σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Η εταιρία του ομίλου Σφακιανάκη αρνείται να υπογράψει νέα επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας”, μας είπε ο **Χρήστος Βαρβέρης**, εργαζόμενος στη Speedex.

“Ο στόχος των αφεντικών είναι τα ακόμα χαμηλότερα μεροκάματα και το χτύπημα των εργασιακών και θεσμικών δικαιωμάτων που κερδήθηκαν όλα τα προηγούμενα χρόνια μετά από αγώνες μας. Το προηγούμενο διάστημα δουλεύαμε κάθε μέρα στον καιρό της πανδημίας σε συνθήκες γαλέρας, ο ένας πάνω στον άλλον, σχεδόν χωρίς κανένα μέτρο ασφαλείας. Την Παρασκευή 17/7 πραγματοποιήσαμε τετράωρη στάση που η εργοδοσία προσπάθησε να την βγάλει παράνομη. Στη συνέλευση που κάναμε την ώρα της στάσης και μετά από ψηφοφορία, πήραμε ομόφωνη απόφαση να στηρίξουμε την πρόταση του σωματίου για 24ωρες απεργίες κάθε Τρίτη και Πέμπτη για όλο τον Ιούλη και τον Αύγουστο μέχρι να κερδίσουμε την υπογραφή νέας επιχειρησιακής σύμβασης.

Απαιτούμε από την εργοδοσία νέα σύμβαση με αυξήσεις στους μισθούς μας και μετατροπή όλων των συμβάσεων εργασίας σε αορίστου χρόνου χωρίς όρους και προϋποθέσεις, χωρίς κανέναν διαχωρισμό. Να σταματήσει η εντατικοποίηση της δουλειάς μας που χτύπησε κόκκινο στον καιρό της πανδημίας και συνεχίζει μέχρι τώρα. Ο αγώνας στα χέρια των εργατών!”

Δυναμική κινητοποίηση έξω από τις κεντρικές εγκαταστάσεις της Γενικής Ταχυδρομικής οργάνωσαν οι εργαζόμενοι της εταιρίας την Πέμπτη 16/7. Το Σωματείο Εργαζομένων Γενικής Ταχυδρομικής – ΣΕΓΕΤΑ είχε κηρύξει 4ωρη στάση εργασίας. Αντιδρούν στις απολύσεις εργαζομένων στη Γενική Ταχυδρομική, αλλά και στην άρνηση της εταιρείας να προσέλθει σε συζητήσεις για την υπογραφή επιχειρησιακής Σύμβασης Εργασίας. Όπως αναφέρει η ανακοίνωση του ΣΕΓΕΤΑ:

“Η κατάργηση του βάσιμου λόγου απόλυσης φαίνεται ότι έλυσε αρκετά τα χέρια της εργοδοσίας. Με τις ήδη υπάρχουσες ελλείψεις προσωπικού συνέπεσε η επέλαση του κορονοϊού που επέδρασε καταλυτικά στην εντατικοποίηση της εργασίας. Οι εμφανείς ελλείψεις και καθυστερήσεις σε ζητήματα πρόληψης και υγιεινής κατά τη διάρκεια του lockdown ήρθαν να επιβεβαιώσουν την παραβατικότητα της εταιρίας σε ζητήματα Υγείας και Ασφάλειας”.

ΟΛΠ

Σε 4ωρη στάση εργασίας προχώρησε την Παρασκευή 17/7 η Ένωση Λιμενεργατών του Οργανισμού Λιμένος Πειραιά (ΟΛΠ).

Αντιδρούν ενάντια στη διοίκηση του ΟΛΠ που απευθύνει πρόσκληση ενδιαφέροντος σε εργολάβους για να τους εκχωρήσει μέρος των φορτοεκφορτωτικών εργασιών στην προβλήτα Ι. Αυτό θα σημάνει επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα των λιμενεργατών, ενώ η Cosco θρσαυρίζει. Την 1η Απρίλη η διοίκηση προχώρησε στη λειτουργική ενοποίηση της προβλήτας Ι με τις προβλήτες ΙΙ και ΙΙΙ, όπου ήδη έχει επιβληθεί το μοντέλο των εργολαβικών εργαζομένων με συνέπεια να δουλεύουν σε άθλιες συνθήκες εργασίας και με τσακισμένα δικαιώματα. Θα χρειαστεί ένας μεγάλος απεργιακός αγώνας που δεν θα αφήσει να περάσουν οι εργολάβοι και θα φτάσει μέχρι την επανακρατικοποίηση του λιμανιού προς όφελος των εργαζομένων και του περιβάλλοντος. Ο κόσμος και οι εργάτες του Πειραιά έχουν μεγάλη εμπειρία αγώνων υπεράσπισης του λιμανιού.

ΕΤΙΤΑ

Την απόλυση 38 εργαζομένων τεχνικών αποφάσισε η διοίκηση του τηλεοπτικού σταθμού Alpha, καταργώντας ταυτόχρονα και τα αντίστοιχα τμήματά τους. Πρόκειται για μια προκλητική απόφαση εν μέσω πανδημίας, την ίδια ώρα που τα κανάλια πήραν εκατομμύρια από την κυβέρνηση της ΝΔ. Σαν πρώτη απάντηση στην επίθεση, η ΕΤΙΤΑ (Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Αττικής) προχώρησε την Τρίτη 21 Ιούλη σε στάση εργασίας στο σταθμό από τις 4μμ έως τις 8μμ.

Όπως ανέφερε ανακοίνωση της ΕΤΙΤΑ: “Οι εξωτερικές μεταδόσεις θα συνεχίσουν να υπάρχουν όχι σαν μέρος του καναλιού αλλά σαν μια π.χ ... ανεξάρτητη εταιρεία – εργασιακή γαλέρα στην οποία θα απασχολούνται «ακίνδυνοι – ευέλκτοι» σκλάβοι... Διαμηνύουμε προς όλες τις κατευθύνσεις ότι το σωματείο μας αλλά και σύσσωμοι οι εργαζόμενοι του ALPHA δεν θα μείνουμε απαθείς και θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις. Έχοντας στο πλευρό μας την ομοσπονδία μας (ΠΟΣΠΕΡΤ) και το Εργατικό κέντρο της Αθήνας (ΕΚΑ), καλούμε τα συνεργαζόμενα σωματεία της ΕΣΗΕΑ και της ΕΠΗΕΑ σε συστράτευση για τον αγώνα που έρχεται”.

Συμπάρσταση στον Τζεμαλή

Συνεχίζεται το κύμα συμπάρστασης στον εκπαιδευτικό του ΣΕΠΕ Ξάνθης Τζεμαλή Μηλιαζήμ που αντιμετωπίζει πειθαρχική δίωξη για αναρτήσεις του υπέρ των προσφύγων στο διαδίκτυο από την Διεύθυνση της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Την Τρίτη 21 Ιουλίου στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας στην Ξάνθη πραγματοποιήθηκε η τρίτη συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Τζεμαλή Μηλιαζήμ την ώρα που είχε κληθεί να καταθέσει την έγγραφη απολογία του στο πλαίσιο της διαδικασίας άσκησης πειθαρχικής δίωξης για αναρτήσεις του σε Μέσο Κοινωνικής Δικτύωσης. Την ίδια μέρα έγινε κινητοποίηση και στο Σύνταγμα. Ο Τζεμαλή έχει πάρει προθεσμία για να απολογηθεί εγγράφως μέχρι τις 21 Ιουλίου για πειθαρχικό παράπτωμα που επισύρει μέχρι και την ποινή της οριστικής παύσης.

“Οι αναρτήσεις μου είχαν σαφώς πολιτικό περιεχόμενο, με την έννοια της υπεράσπισης των δικαιωμάτων των προσφύγων ενώ στην τοπική κοινωνία της Ξάνθης είναι πασίγνωστη η δράση μου συνδικαλιστικά ως εκπαιδευτικού σε ζητήματα εκπαίδευσης, σε ζητήματα εκπαίδευσης των παιδιών της μειονότητας, σε ζητήματα εκπαίδευσης παιδιών με αναπηρίες, στο αντιρατσιστικό κίνημα και στο επίπεδο της τοπικής αυτοδιοίκησης” τόνισε σε συνέντευξή του στην ΕφΣυν ο Τζεμαλή Μηλιαζήμ. “Δεν είναι μεμονωμένο περιστατικό καθώς βλέπω ότι ειδικά οι απόψεις που υπερασπίζονται τα δικαιώματα προσφύγων και μεταναστών ελέγχονται πλέον ως ‘ύποπτες’, όπως έγινε με την περίπτωση του ιατρού **Γάννη Κούτρα** στην Θεσσαλονίκη και πρόσφατα με την **Ελευθερία Κουμάντου**. Στη δική μου περίπτωση πρωτοφανές είναι το στοιχείο ελέγχου αναρτήσεων χωρίς να υποβληθεί επίσημη καταγγελία από κάποιον”.

Με ανακοινώσεις τους το σταμάτημα της δίωξης έχουν απαιτήσει η **ΑΔΕΔΥ**, η **ΟΛΜΕ**, η **ΔΟΕ**, ο **Σύλλογος Αποφοίτων Τμημάτων Ειδικής Αγωγής**, το **Συντονιστικό Αναπληρωτών Αδιόριστων Εκπαιδευτικών**, δεκάδες **ΣΕΠΕ** και **ΕΛΜΕ** από όλη τη χώρα, μια σειρά από σωματεία του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, ανάμεσά τους σωματεία εργαζομένων στα νοσοκομεία, όπως ο **Αγ. Σάββας**, η **ΠΙΕΝΕΝ**, ο **Σύλλογος Εργαζομένων στην ICAP**, ο **Σύλλογος Δανειζόμενου Προσωπικού Τραπεζικού Τομέα**, το **Σωματείο Εργαζομένων στα Public**, η **ΠΟΣΠΕΡΤ**, η **ΠΙΕΝΕΝ** καθώς και ο **Φοιτητικός Σύλλογος Ξάνθης**. Ανακοινώσεις συμπάρστασης έχουν ήδη βγάλει η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, το **ΚΚΕ (μ-λ)**, η **Α.Π. Ροσινάντε**, ενώ με δηλώσεις τους το σταμάτημα της δίωξης έχουν ζητήσει οι βουλευτές **Νίκος Φίλης**, **Μπαράν Μπουρχάν**, **Σοφία Σακοράφα** καθώς και καθηγήτριες του ΕΚΠΑ. “Συνολικά, πάνω από 50 σωματεία, πολιτικές οργανώσεις αλλά και οργανώσεις υπεράσπισης των δημοκρατικών δικαιωμάτων, όπως η **Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου**, έχουν ως τώρα δηλώσει τη στήριξη τους στον διωκόμενο εκπαιδευτικό, απαιτώντας την άμεση παύση της δίωξης που διενεργείται εναντίον του. Η λογοκρισία δεν θα περάσει” ανέφερε χαρακτηριστικά στην ανακοίνωσή της η **ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης**.

21/7, Συγκέντρωση συμπάρστασης στον Τ. Μηλιαζήμ στην Ξάνθη.

16/7, Διαδήλωση στην Αθήνα ενάντια στην αστυνομική βία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Συγκλονιστικά συλλαλητήρια

Χιλιάδες συμμετείχαν στη διαδήλωση της Πέμπτης 16/7 στο κέντρο της Αθήνας, ενάντια στο νόμο Χρυσόχοιδη, την αστυνομική βία και τον θάνατο του Βασίλη Μάγγου στο Βόλο.

“Μινεσότα – Βόλος – Μυτιλήνη – Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη” ήταν το σύνθημα που ένωσε την έμπνευση από την εξέγερση στις ΗΠΑ με την οργή για τη δολοφονική βία των μπάτσων σε βάρος αγωνιστών/τριών και προσφύγων.

Μπροστά βάδισε το μπλοκ με μέλη των οργανώσεων που καλούσαν το συλλαλητήριο με το πανό να ξεκαθαρίζει ότι “**Δεν υπακούμε!**”, πίσω των **φοιτητικών συλλόγων**, των δικηγόρων της **Εναλλακτικής Παρέμβασης-Δ.Α.**, μετά της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, του **ΣΕΚ** με πανό “Οι νόμοι καταργούνται στο πεζοδρόμιο” και πλήθους ακόμα οργανώσεων και συλλογικοτήτων της επαναστατικής αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου. Οι διαδηλωτές ξεκίνησαν από τα Προπύλαια και πορεύτηκαν προς τη Βουλή για να φτάσουν ξανά μέχρι την Ομόνοια όπου και τελείωσε η κινητοποίηση.

Η οργή για τη δολοφονία του Βασίλη Μάγγου απλώθηκε σε όλη τη χώρα. Στο Βόλο, την

ίδια ώρα με τις διαδηλώσεις σε όλες τις πόλεις, ένα οργισμένο ποτάμι συνόδευε την οικογένεια του Βασίλη Μάγγου στην κηδεία του γιού της. “Μέλη από κάθε οργάνωση και συλλογικότητα της αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου, σύντροφοι και συντρόφισσές του από το κίνημα ενάντια στην καύση σκουπιδιών, όλο το κίνημα ήταν παρών” μας λέει ο **Τάσος Τσιούνης**. “Από την ώρα που έγινε γνωστός ο θάνατος του συντρόφου το κλίμα είναι ηλεκτρισμένο στο Βόλο. Η οργή και τα ερωτηματικά είναι πολλά. Αλλά είναι καθαρό σε όλες και όλους ότι πίσω από το χαμό του Βασίλη είναι η καταστολή, η αστυνομική βία, η πολιτική της κυβέρνησης, του Χρυσόχοιδη και του Μητσοτάκη”.

Στη μνήμη του Βασίλη

Η οικογένεια του Βασίλη Μάγγου ευχαρίστησε το πλήθος των συναγωνιστών/τριών του που συμπαραστέκονται “Αισθα-

νόμαστε περήφανοι που οι σύντροφοί/σες του τον μετέφεραν στους ώμους τους και τον κράτησαν τόσο ψηλά-όσο κρατούν και τις ιδέες τους- στην τελευταία πορεία του προς το κοιμητήριο και την αιωνιότητα!.. Βάλσαμο στην ψυχή μας και Κεράκι στη μνήμη του είναι η τεράστια απήχηση που έχουν οι Ιδέες και οι Αγώνες του παιδιού μας Βασιλείου, για έναν Καλύτερο και πιο Δίκαιο κόσμο”.

Και στη **Θεσσαλονίκη** έγινε συγκέντρωση και πορεία ενάντια στην αστυνομική βία. “Από τα βασικά αιτήματα ήταν να τιμωρηθούν οι ένοχοι για τη δολοφονία του 27χρονου ακτιβιστή Βασίλη Μάγγου” δήλωσε η **Δημήτρα Κομνιανού** στην Εργατική Αλληλεγγύη. “Μεταξύ άλλων ακούστηκαν συνθήματα όπως: ‘Στο δρόμο σπάμε την τρομοκρατία - με όπλο τη διαδήλωση και την απεργία’, ‘Λιτότητα, ανεργία, τρομοκρατία - Κάτω η Νέα Δημοκρατία’. Η πορεία ξεκίνησε από το Άγαλμα Βενιζέλου πέρασε από τους κεντρικούς δρόμους της πόλης, το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης και κατέληξε ξανά στο Άγαλμα Βενιζέλου”.

Η κινητοποίηση στο **Ηράκλειο** “ήταν μια ακόμα μαζική διαδήλωση με συμμετοχή από οργανώσεις της αριστεράς. Δόθηκε ξεκάθαρο μήνυμα ότι το νομοσχέδιο Χρυσόχοιδη που θέλει να περιορίσει το δικαίωμα στη διαδήλωση και την διεκδίκηση θα μείνει στα χαρτιά” μας είπε η **Θεοδώρα Καφήρα**.

Στην πορεία που έγινε στα **Χανιά** “συμμετείχαν με τα πανό τους το ΣΕΚ, η Πρωτοβουλία Αντίστασης, η Κατάληψη Ρόζα Νέρα και το Ελευθεριακό Σχήμα του Πολυτεχνείου Κρήτης. Μεταξύ άλλων ακούστηκαν συνθήματα όπως: ‘No justice - no peace’, ‘Λεφτά για την Υγεία, λεφτά για την Παιδεία - Και όχι χημικά για την αστυνομία’, ‘Ούτε στα Χανιά, ούτε πουθενά - τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά’ κ.α. Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία Δημοτικής Αγοράς και κατέληξε στην πλατεία της Σπλάντζιας” μετέφερε στην **Ε.Α ο Ειρηναίος Μαράκης**.

16/7, Χανιά. Φωτό: ΣΕΚ Χανίων

Συνέντευξη Τύπου έδωσαν οι δικηγόροι των συλληφθέντων του συλλαλητηρίου της 9ης Ιουλίου, ημέρα ψήφισης του νόμου κατά του δικαιώματος στη διαδήλωση. Τη συνέντευξη άνοιξε ο Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος και μέλος στο ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών με την “Εναλλακτική Παρέμβαση – Δικηγορική Ανατροπή”, τονίζοντας σχετικά με την αστυνομική βία κι αυθαιρεσία ότι “το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι”.

Στη συνέχεια τοποθετήθηκαν οι δικηγόροι: **Γιώργος Κακαρινιάς**, **Άννη Παπαρρούσου**, **Δημήτρης Σαραφιανός**, **Θοδωρής Συμεωνίδης**, **Σπύρος Τζουανόπουλος**, **Βασίλης Τζούφης**, και **Μαριάννα Τσίχλη**. Παρεμβάσεις έγιναν από τον **Δημήτρη Ρέστο**, εκ μέρους του Φοιτητικού Συλλόγου Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων του ΕΜΠ, του οποίου μέλος είναι ένας από τους συλληφθέντες, και τον **Δημήτρη Πετρόπουλο**, πρόεδρο της ΠΟ ΕΜΔΥ-ΔΑΣ.

Μπορείτε να δείτε ολόκληρη τη συνέντευξη Τύπου στο **sekbroadcast**, το κανάλι της Εργατικής Αλληλεγγύης στο **youtube**.

Σ.Μ.

Σύσκεψη με την συμμετοχή προσφύγων από τα καμπ, μεταναστριών/ών και κοινοτήτων, συνδικαλιστών από νοσοκομεία και εκπαίδευση, καλλιτεχνών, δικηγόρων στη δίκη της Χρυσής Αυγής και αγωνιστών και αγωνιστριών από τις γειτονιές. πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 16 Ιούλη, στην ταράτσα της ΚΕΕΡΦΑ στην οδό Αιόλου.

Στην πλούσια συζήτηση που έγινε τον λόγο πήραν πρόσφυγες από τα καμπ του Σχιστού, της Μαλακάσας και της Κορίνθου, μετανάστες και πρόσφυγες από το Καμερούν, το Τόγκο, το Κογκό, τη Συρία, το Αφγανιστάν, το Μπανγκλαντές, το Πακιστάν, ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ, οι δημοτικοί σύμβουλοι Αθήνας και Πειραιά Πέτρος Κωνσταντίνου και Θανάσης Διαβολάκης, ο συνήγορος πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, Κώστας Παπαδάκης, ο ηθοποιός Βασίλης Κουκαλάκης κ.α.

Κοινή ήταν η εκτίμηση για την επιτυχία του αντιρατσιστικού διήμερου 26-27 Ιούνη που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ, με την μαζική διαδήλωση στο Σύνταγμα και σε μια σειρά πόλεις πανελλαδικά την πρώτη ημέρα και την εκδήλωση στο Ρουφ την επόμενη. «Επιτυχία που υπογραμμίζει την δύναμη του κινήματος στην Ελλάδα και διεθνώς: στις ΗΠΑ με το Black Lives Matter, στη Γαλλία με τις μεγάλες διαδηλώσεις των μεταναστών, σε μια σειρά χώρες που αναγκάζουν κυβερνήσεις να προχωράνε σε μαζικές νομιμοποιήσεις χιλιάδων μεταναστών, όπως στην Ιταλία ή την

26/6, Αντιρατσιστική διαδήλωση στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΕΕΡΦΑ Πρόγραμμα δράσης

Πορτογαλία» όπως αναφέρει η ανακοίνωση που εκδόθηκε μετά από τη σύσκεψη.

«Με αυτήν την εικόνα, οργανώνουμε την σύγκρουση με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και την ρατσιστική της εκστρατεία που φουσκώνει τα πανιά της ακροδεξιάς και των φασιστών.

Υπάρχουν δύο μεγάλοι σταθμοί στη δράσης μας.

1. Στις 17 Οκτώβρη, με πρωτοβουλία του αντιρατσιστικού κινήματος, συνδικάτων και μεταναστών «χωρίς χαρτιά» στην Γαλλία και στην Ιταλία, οργανώνεται μεγάλη πανευρωπαϊκή

κινητοποίηση. Είμαστε κομμάτι αυτής της κινητοποίησης, με μαζικές διαδηλώσεις που θα οργανώσουμε πανελλαδικά, κλιμακώνοντας την καμπάνια για «Άσυλο, στέγη και χαρτιά, για πρόσφυγες και μετανάστες τώρα!».

2. Μέσα στο δίμηνο Σεπτέμβρη – Οκτώβρη θα εκδοθεί η απόφαση για την δίκη της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής, καθώς ολοκληρώνονται οι αγορεύσεις των δικηγόρων υπεράσπισης των φασιστών μέχρι τα τέλη Αυγούστου. Εκείνη την μέρα χρειάζεται να σειστεί όλη η Αθήνα με μαζική κινητοποίηση και

απεργία των συνδικάτων που θα περιορήσει το Εφετείο στην Λ. Αλεξάνδρας και θα στείλει βροντερό μήνυμα ότι δεν θα ανεχτούμε να πέσουν στα μαλακά οι δολοφόνοι νεοναζί.

Με βάση αυτούς τους δύο σταθμούς:

- Συνεχίζουμε τη δράση ενάντια στις απελάσεις και τις εξώσεις προσφύγων, την αθλιότητα των κέντρων κράτησης, των παράνομων επαναπροωθήσεων στον Εβρο και τα νησιά. Οργανώνουμε εξορμήσεις και επισκέψεις στα στρατόπεδα, δυνάμυνουμε την οργάνωση και την δρά-

ση επιτροπών προσφύγων σε κάθε σημείο.

- Προχωράμε σε ανοιχτές τοπικές εκδηλώσεις και δράσεις στις γειτονιές, σε πλατείες και χώρους δουλειάς, για να συσπειρωθούν ντόπιοι και μετανάστες μαζί, εργαζόμενοι, νεολαία, ο κόσμος της αλληλεγγύης και όλες/οι μαζί να οργανώσουμε τα επόμενα βήματα.

- Μετά την πρώτη επιτυχημένη κινητοποίηση στις 15/7, συνεχίζουμε τη δράση στη Πλατεία Βικτωρίας, μαζί με τον κόσμο της γειτονιάς, για να μην αφήσουμε τους Κασιδιάρηδες, τους Μπογδάνους, τους ρατσιστές και τους φασίστες των «επιτροπών κατοίκων» να βρωμίζουν το κέντρο της Αθήνας με τις πλάτες της Αστυνομίας, της κυβέρνησης και του Μπακογιάννη.

- Στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις το αίτημα της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας – Η Ενότητα, για «Πολιτικό άσυλο στον Τζαβέντ Ασλάμ», καθώς στις 4/8 εξετάζεται σε δεύτερο βαθμό το αίτημα ασύλου που απορρίφθηκε πρωτοβάθμια.

- Η ΚΕΕΡΦΑ θα διαδηλώσει στις 5 Σεπτέμβρη στη ΔΕΘ μαζί με τα συνδικάτα και τη νεολαία, οργανώνοντας μαζική αποστολή με την συμμετοχή προσφύγων και μεταναστών.

- Συγκροτούμε ομάδες δουλειάς για τις διάφορες παρεμβάσεις, την έκδοση υλικών σε πολλές γλώσσες, την οικονομική στήριξη των δράσεων μας.

Η Σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ, Αθήνα, 16 Ιούλη 2020».

Με την τακτική Χρυσοχοϊδη ήταν θέμα χρόνου να θρηνήσουμε νεκρό αγωνιστή. Το Υπουργείο Προ. Πο έχει στείλει ξεκάθαρο μήνυμα στις συμμορίες των μπάτσων με τα μηχανάκια, στα ΜΑΤ και κάθε λογής αστυνομικό όργανο, ότι έχουν το ελεύθερο να εκτονώνουν τις σαδιστικές τους διαθέσεις εις βάρος αγωνιστών/τριών, μεταναστών, προσφύγων κλπ χωρίς συνέπειες αφού θα βγει μετά ο υπουργός και θα τους καλύψει.

Ο Βασίλης Μάγγος έφυγε από τη ζωή ένα μήνα μετά το βασανισμό του από τις δυνάμεις καταστολής. Η περιγραφή του ίδιου τα λέει όλα και για τις πρακτικές και για την αίσθηση ατιμωρησίας που κυριαρχούν στην ΕΛΑΣ: «Πεταάχτηκε μια διμοιρία ΟΠΚΕ και μια ΜΑΤ, στοχευμένα και συγκεκριμένα για μένα, μιας και με γνωρίζουν, ήρθαν τρέχοντας κατά πάνω μου και ξεκίνησαν να με βαράνε αναίτια, δολοφονικά, απάνθρωπα κι αλύπητα. Με χτυπούσαν μέχρι που δεν μπορούσα να πάρω ανάσα, γιατί είχα χτυπηθεί άσχημα στα πλευρά, τους φώναζα, δεν τους ένοιαζε καν. Μου βάλανε χειροπέδες και με πήραν σιωπηλά. Όταν φώναζα πως θέλω νοσοκομείο, μου λέγανε άσε ρε τα ψέματα και άλλα τέτοια διάφορα. Και αφού διασκέδασαν όλοι μαζί πάνω μου, με ρίξαν στο κρατητήριο. Τελικά με βγάλανε, αφού τους άκουσα να λεένε πως αν με κρατούσαν θα έπρεπε να με παν και νο-

Η οργή για το θάνατο του Βασίλη Μάγγου στοιχειώνει την κυβέρνηση

σοκομείο, άσε σου λέει μην χρεωθούμε κιόλας με το μαλακιστήρι. Όταν ρώτησα το όνομα του ασφαλίτη που με βάραγε για να καταθέσω μήνυση δεν μου απαντούσε και μάλιστα με κορόιδευε και μου λεγε 'έσυ τι είσαι αστυνομία για να μάθεις;'. Κι όταν του είπα πως θα του κάνω μήνυση αλλά λέω ποιός θα σε πειράξει, μήπως η αστυνομία; Και γελώντας, σήκωσε τα χέρια και μου λέει: 'βλέπεις, τα λες και μόνος σου'».

Ο βασανισμός σήμαινε 6 σπασμένα πλευρά και βλάβες στο σκυώτι και τη χοληδόχο κύστη. Ένα μήνα μετά η μητέρα του Βασίλη τον βρήκε νεκρό. Η πληροφορία του θανάτου του απλώθηκε μέσω των social media παντού. Η οργή ξεχείλισε μέσα στον καθένα και την καθεμία που μάθαινε τα νέα, συνοδευόμενα με το βίντεο του ξυλοδαρμού του. Η κυβέρνηση έπεσε σε πανικό. Αυτό δείχνουν οι βεβιασμένες αντιδράσεις του ίδιου του Χρυσοχοϊδη, που έτρεξε να προκαταλάβει με δήλωσή του

το ιατροδικαστικό πόρισμα. Η κυβέρνηση έπαυσε την ίδια μέρα τους ιατροδικαστές της περιοχής κι έστειλε το σώμα του Μάγγου, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της οικογένειας σε ιατροδικαστή της Θεσσαλονίκης. Κινήσεις σπασμωδικές, που φανερώνουν μια κυβέρνηση που φοβήθηκε το ξέσπασμα της οργής.

«Πήγαμε στον εισαγγελέα και τον ρωτήσαμε ευθέως: Έχει το δικαίωμα η οικογένεια να επιλέξει που θα πάει η σορός; Ο εισαγγελέας μας απάντησε πως ναι, έχουμε λόγο ως οικογένεια, αλλά η απόφαση έχει ληφθεί. Ποιος πήρε την απόφαση ρωτήσαμε; Μας κοιτούσε ο εισαγγελέας χωρίς να μιλάει. Δεχτήκατε πιέσεις του είπα. Μας κοιτούσε και δεν μιλούσε, ομολογώντας με τον τρόπο του ότι δεν μπορούσε να αλλάξει την απόφαση. Μετά μάθαμε, ότι άλλαξαν τα δεδομένα και στη Λάρισα δεν θα έχει ιατροδικαστή για τις επόμενες 15 ημέρες! Σε ποιον να έχω εμπιστοσύνη λοιπόν;» κατήγγειλε ο πατέρας του Βασίλη στο tvxs.

Τελικά η νεκροψία αναφέρει το οξύ πνευμονικό οίδημα ως αιτία θανάτου. Η οριστική έκθεση με τα ακριβή αίτια θανάτου θα βγει μετά από μέρες αφότου βγουν τα αποτελέσματα ιστοπαθολογικών και τοξικολογικών εξετάσεων. Η κυβέρνηση λόγω της κατακραυγής έσπευσε να δεσμευτεί ότι θα εξετάσει το βίντεο του ξυλοδαρμού του. Υποκριτικές δεσμεύσεις. Οι μπάτσοι του Βόλου δεν είναι εξαίρεση. Βίντεο υπάρχουν πολλά. Βίντεο με τις δολοφονικές επιθέσεις με χημικά μέσα σε μαγαζιά στα Εξάρχεια. Με τις νυχτερινές επιθέσεις σε πρόσφυγες και αλληλεγγυούς στην πλ.Βικτωρίας. Με τις εφορμήσεις με μηχανάκια και με γκλομπ που ανεβοκατέβαιναν στους διαδηλωτές της 9/7. Με τον ξυλοδαρμό των Τιτκόβ και Λάλου μετά την αντιφασιστική συγκέντρωση την Τετάρτη 15/7. Με την προσπάθεια να τους φορτώσουν τσάντες με μπουκάλια βενζίνης για να στηρίξουν τις στημένες κατηγορίες. Και πιο πριν είχαμε τις επιθέσεις στις πλατείες σε Κυψέλη κι Αγ. Παρασκευή, την υπόθεση Ινδαρέ κλπ.

«Δεν θέλουμε ένα κίνημα για το παιδί μας. Ένα κίνημα για την αστυνομική βία χρειαζόμαστε» λέει η οικογένεια του Β.Μάγγου. Ένα κίνημα που θα ξεφορτωθεί την αστυνομική βία μαζί με την κυβέρνηση θα πούμε εμείς.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Οι ρίζες του αντιρατσιστικού κινήματος

Η δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ πυροδότησε ένα αντιρατσιστικό κίνημα με παγκόσμιες διαστάσεις. Εκατομμύρια βγήκαν στους δρόμους. Σήμερα, η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων αναγνωρίζει ότι ο ρατσισμός υπάρχει. Αλλά το από πού προέρχεται ο ρατσισμός είναι ένα ζήτημα που καλύπτεται από ένα πέπλο μυστηρίου –συνειδητά από τα ΜΜΕ και τις κυβερνήσεις.

Στην πραγματικότητα ο ρατσισμός είναι δεμένος με την εξέλιξη του καπιταλισμού. Για την ακρίβεια, αναπτύχθηκε σαν ένα μέσο για να δικαιολογήσει το δουλεμπόριο από την Αφρική στην Αμερική, που έπαιξε κρίσιμο ρόλο στην εξέλιξη του καπιταλισμού. Το εμπόριο των μαύρων σκλάβων ήταν μια τραγωδία απίστευτης βαρβαρότητας που έκανε τον **Μαρξ** να γράψει στο Κεφάλαιο ότι «ο καπιταλισμός αναδύεται βουτηγμένος στο αίμα και τη βρωμιά από το κεφάλι μέχρι τα νύχια».

Από το 1532 μέχρι το 1850 περίπου 20 εκατομμύρια Αφρικανοί «μεταφέρθηκαν» για να δουλέψουν σαν σκλάβοι στις φυτείες της Αμερικής, στην αρχή με Ισπανικά, Πορτογαλικά και Ολλανδικά πλοία και στη συνέχεια με Αγγλικά. Κυνηγήθηκαν συστηματικά, αρπάχθηκαν από τα χωριά και τις πόλεις τους, αλυσοδεσθήκαν και στοιβάχτηκαν στα λιμάνια της δυτικής Αφρικής.

Το «ταξίδι» στον Ατλαντικό έστειλε στο θάνατο δεκάδες χιλιάδες. Για ένα ολόκληρο μήνα οι αιχμάλωτοι μαύροι ήταν κλεισμένοι στα αμπάρια αλυσοδεμένοι από το λαιμό και τα πόδια, όπου ο χώρος που αντιστοιχοῦσε για τον καθένα ήταν όσο ένα φέρετρο. Όταν υπήρχε τρικυμία και ανάγκη να ξεφορτωθούν βάρος, πέταγαν τους μαύρους στη μέση του Ατλαντικού. Όλα αυτά δεν ήταν επινοήσεις κάποιου διεστραμμένου καπετάνιου, αλλά επίσημες πολιτικές της βρετανικής Βασιλικής Εταιρείας Αφρικής.

Για όσους έφταναν στις αμερικάνικες φυτείες ο μέσος όρος ζωής στις φυτείες ήταν δέκα χρόνια! Ο γαιοκτήμονας είχε δικαίωμα ζωής και θανάτου πάνω τους. Οι τιμωρίες για ανυπακοή ποικίλανε από ακρωτηριασμό μέχρι απαγχονισμό.

Αυτή η ασύλληπτη βαρβαρότητα ήταν απόρροια ενός συστήματος –του καπιταλισμού– που έκανε τα πρώτα βήματά του. Το δουλεμπόριο ήταν ο κρίκος που συνέδεε το εμπορικό τρίγωνο των λιμανιών του θανάτου: δυτική Αφρική-Αμερική-Βρετανία. Οι αμερικάνικες φυτείες ήταν ο τροφοδότης του βρετανικού καπιταλισμού. Με καταναλωτικά αγαθά (ζάχαρη, καπνό), αλλά κυρίως με βιομηχανικές πρώτες ύλες (βαμβάκι). Οι γαιοκτήμονες-καπιταλιστές στην Αμερική χρειαζόνταν άφθονα φτηνά εργατικά χέρια. Η Αφρική ήταν η «λύση». Στην πραγματικότητα, το δουλεμπόριο ήταν απαραίτητο για να τραφεί η «βιομηχανική επανάσταση» στο Μάντσε-

στερ με το αίμα των σκλάβων. Και ο ρατσισμός απαραίτητος για να δικαιολογήσει το δουλεμπόριο.

Στον νεοεμφανιζόμενο καπιταλισμό, η δουλεία χρειαζόταν να δικαιολογηθεί ιδεολογικά. Οικονομικά, ο καπιταλισμός ήταν ένα σύστημα που στηριζόταν στην εκμετάλλευση της ελεύθερης μισθωτής εργασίας. Πολιτικά, το σύνθημα των αστικών επαναστάσεων ήταν «ελευθερία, ισότητα, αδελφότητα». Άρα για να μπορεί να μετατραπεί κάποιος/α σε δούλο θα έπρεπε να μην θεωρείται άνθρωπος αλλά καλύτερο ανθρώπινο όν. Αυτή την ιδεολογική κάλυψη ήρθαν να προσφέρουν οι θεωρίες του ρατσισμού.

Αντίσταση

Παρά την ασύλληπτη καταστολή, η αντίσταση ενάντια στο ρατσισμό ξεκινάει από τότε. Τον 17ο και τον 18ο αιώνα καταγράφονται χιλιάδες αποδράσεις μαύρων, και ενίοτε και μικρές εξεγέρσεις που πνίγονται στο αίμα. Ταυτόχρονα τόσο στις ΗΠΑ όσο και στη Βρετανία αναπτύσσεται ένα κίνημα για την κατάργηση της δουλείας στο οποίο συμμετέχουν τόσο απελευθερωμένοι μαύροι όσο και λευκοί. Στο Μάντσεστερ, για παράδειγμα, το 1787 μαζεύτηκαν 10.000 υπογραφές από εργάτες βαμβακουργίας σε ένα ψήφισμα για την κατάργηση της δουλείας. Το 1789 διαδήλωσαν με το ίδιο αίτημα 800 μεταλλεργάτες στο Σέφιλντ. Αντίστοιχες κινήσεις με ψηφίσματα γίνονταν και στις βόρειες Πολτείες των ΗΠΑ.

Όμως το μεγάλο χτύπημα στο ρατσισμό και τη δουλεία το έδωσαν δυο πραγματικές επαναστάσεις. Η πιο σημαντική ξέσπασε το 1791, στον Άγιο Δομίνικο, τη ση-

μερινή Αϊτή. Τότε ήταν γαλλική αποικία και ένα από τα πιο πλούσια μέρη στη γη. Το 1791 οι σκλάβοι ξεσηκώθηκαν, έκαψαν τις επαύλεις των αφεντάδων και για χρόνια απέκρουαν τις εκστρατείες των Γάλλων, των Ισπανών, των Βρετανών που ήθελαν να κρατήσουν το νησί και τα πλούτη του για λογαριασμό τους. Με ηγέτη τους έναν πρώην σκλάβο, τον **Τουσέν Λ' Οβουρτιούρ**, ταπείνωσαν τις μεγαλύτερες υπερδυνάμεις του κόσμου. Η Αϊτή κέρδισε τελικά την ανεξαρτησία της το 1804.

Το 1831 μια μεγάλη εξέγερση σάρωσε την Τζαμάικα. Περισσότεροι από 60.000 σκλάβοι ξεσηκώθηκαν, έβγαλαν φωτιά στις φυτείες και ανέβηκαν στα βουνά, ξεκινώντας έναν ανταρτοπόλεμο που καθήλωσε χιλιάδες βρετανούς στρατιώτες. Η εξέγερση της Τζαμάικα «έπεισε» τη βρετανική αστική τάξη ότι είχε φτάσει η ώρα να καταργηθεί ο θεσμός της δουλείας στις κτήσεις της. Μέ-

χρι τότε, και παρά την τυπική απαγόρευσή του το 1807, το δουλεμπόριο συνεχίζονταν. Το τελειωτικό χτύπημα στην δουλεία ήρθε με τον Αμερικάνικο Εμφύλιο Πόλεμο το 1861-65. Αυτό που έπαιξε τον καθοριστικό ρόλο στη στρατιωτική νίκη των Βορείων Πολιτειών και του **Αβραάμ Λίνκολν** ενάντια στους δουλοκτητές του Νότου ήταν η μετατροπή του πολέμου, από ένα σημείο και μετά, σε «επαναστατικό πόλεμο» (όπως τον αποκάλεσε ο Μαρξ) με την εθελοντική κατάταξη 180.000 μαύρων στο στρατό των Βορείων και την επικράτηση των πιο ριζοσπαστικών απόψεων για την κατάργηση της δουλείας.

Η δουλεία καταργήθηκε, όμως ο ρατσισμός επιβίωσε. Οι κεφαλαιοκράτες του Βορρά ήθελαν το τσάκισμα του Νότου. Δεν είχαν, όμως, κανένα συμφέρον από το ξερί-

Από το δουλεμπόριο στο Black Lives Matter

στις κοινές μάχες ενάντια στο ρατσισμό. Ο Μαρξ σε μια επιστολή που είχε γράψει στα γερμανικά στις αρχές του Αμερικάνικου Εμφύλιου είχε συμπεριλάβει μια αγγλική ρατσιστική έκφραση για να δώσει έμφαση στην άποψή του για τη μετατροπή της σύγκρουσης σε επαναστατικό πόλεμο: «Ένα και μόνο σύνταγμα αράπηδων θα έχει αξιοθαύμαστη επίδραση στα νεύρα των Νοτίων». Τελικά δεν υπήρξε μόνο ένα, αλλά 149 τέτοια συντάγματα.

Τη δεκαετία του 1930, παράλληλα με τους εργατικούς αγώνες στις ΗΠΑ, η Αριστερά πρωτοστάτησε στην αντιρατσιστική πάλη. Οχι μόνο μέσα στα συνδικάτα, αλλά και με μια τεράστια κομπάνια συμπαράστασης σε εφτά νεαρούς μαύρους που κατηγορούνταν με βάση μια βρώμικη στημένη σκευωρία. Η αντιρατσιστική πάλη στις ΗΠΑ και το ζήτημα της «αυτοδιάθεσης των μαύρων» ήταν στον πυρήνα μιας σειράς κειμένων που έγραψε την ίδια εποχή ο **Τρότσκι**.

Η σύνδεση Αριστεράς και αντιρατσιστικού κινήματος συνεχίστηκε και τη δεκαετία του 1960. Ο **Μάλκολμ Χ** και οι **Μαύροι Πάνθηρες** είναι τα πιο γνωστά παραδείγματα. Λιγότερο γνωστή είναι η ιστορία του **DRUM**, του Επαναστατικού Συνδικαλιστικού Κινήματος των μαύρων εργατών στις αυτοκινητοβιομηχανίες του Ντιτρόιτ. Από το 1967 ως το 1971, σε συνεργασία με αριστερούς φοιτητές της πόλης, κυκλοφόρησαν μια εφημερίδα, την Inner City Voice. Το πρωτοσέλιδό της στις 21 Απρίλη 1968 ήταν αφιερωμένο στον ένα χρόνο της δικτατορίας στην Ελλάδα και στη συμπαράσταση στον ελληνικό λαό!

Αυτοί οι κοινοί αγώνες, αυτή η μεγάλη δύναμη και εμπειρία που προσφέρει η σύνδεση ανάμεσα στο εργατικό και το αντιρατσιστικό κίνημα και την Αριστερά, είναι το φόντο του σημερινού παγκόσμιου Black Lives Matter.

Κώστας Πίττας

• *Τα κείμενα βασίζονται στη σχετική συζήτηση που έγινε στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2020*

διαβάστε επίσης

Το BLM είναι ένα από τα πιο συγκλονιστικά κινήματα αυτή τη στιγμή στον πλανήτη και μάλιστα στην καρδιά του παγκόσμιου καπιταλισμού. Εκατομμύρια ξεσηκώθηκαν μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ, σε ένα κίνημα που έχει είκοσι νεκρούς και πάνω από 20.000 συλληφθέντες στις διαδηλώσεις σε πάνω από 800 πόλεις σε όλη τη χώρα. Είναι μια εξέγερση που πάνει το νήμα του προηγούμενου κύματος αντίστασης στις φυλετικές διακρίσεις μέσα στην Αμερική τη δεκαετία του '60 και του 1968. Μια μεγάλη μορφή εκείνου του κινήματος, η Αντζελα Ντέιβις, κάνει τη σύγκριση με τότε και λέει πως σήμερα συμμετέχουν λευκοί, ένα τεράστιο κομμάτι νεολαίας, γυναίκες, όλη η δύναμη της εργατικής τάξης στις ΗΠΑ.

Η εξέγερση είναι αποτέλεσμα άμεσων αιτιών αλλά και πιο βαθιών. Στις πρώτες βρίσκεται το πώς χτύπησε η πανδημία. Όπως λέει η Ντέιβις, ένας στους 2000 Αφροαμερικανοί έχει ήδη πεθάνει. Μπορεί ο μαύρος πληθυσμός να μην είναι πλειοψηφία, αλλά οι νεκροί του είναι δυσανάλογα πολλοί, τα στοιχεία μιλούν για δεκάδες χιλιάδες θύματα. Σε μια Αμερική χωρίς κράτος πρόνοιας και με τεράστιες ταξικές ανισότητες, η πανδημία έφτασε να εξοντώνει κυριολεκτικά το μαύρο πληθυσμό. Οι δολοφόνοι του Τζορτζ Φλόιντ είναι ένα ολόκληρο σύστημα ρατσισμού, σημείω από πολλά χρόνια. Ο Τζο Μπρίντεν που τώρα είναι ο υποψήφιος των Δημοκρατικών ήταν ο αρχιτέκτονας της πολιτικής των μαζικών φυλακίσεων και της ποινικοποίησης των μαύρων. Ακόμα και μέσα στην πανδημία η αστυνομία συνέλαμβανε τους μαύρους που δεν είχαν μια μάσκα, αλλά στις συνοικίες των λευκών τις μοίραζε η ίδια.

Στις δεύτερες αιτίες βρίσκεται η σύγκρουση με την κληρονομία του ρατσισμού, μια σύγκρουση που δεν ξεκινά τώρα. Μετά τη δουλεία και το δουλεμπόριο, ο ρατσισμός στις ΗΠΑ είχε θεσμική μορφή. Οι διακρίσεις για το που μένουν οι μαύροι, οι αποκλεισμοί στην εκπαίδευση, στο δικαίωμα στην ψήφο, ακόμα και στις θέσεις στο λεωφορείο ήταν κατοχυρωμένες με νόμους. Και χρειάστηκε μια ολόκληρη δεκαετία, η προηγούμενη μεγάλη έκρηξη του '60, για να σπάσουν.

Τότε το κίνημα ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ δέθηκε με τις συνθήκες ζωής σε μια τεράστια έκρηξη. Τα πανεπιστήμια βρέθηκαν εξεγερμένα. Η πάλη ενάντια στο ρατσισμό ήταν στο κέντρο. Ήταν η εποχή του **Μάρτιν Λούθερ Κινγκ** και της μη βίαιης σύγκρουσης για να αναπτυχθεί πολύ γρήγορα σε ένα τεράστιο κίνημα και να περάσει στον Μάλκολμ Χ. Έναν άνθρωπο που ξεκίνησε με το να υπερασπίζεται τις ιδέες του μαύρου εθνικισμού και έφτασε στο ότι ο καπιταλισμός είναι το πρόβλημα, ότι η λύση είναι στην ενότητα μαύρων-λευκών και στην ανατροπή «by any means necessary».

Είναι εντυπωσιακά τα προχωρήματα που έχουν γίνει σήμερα. Η εργατική τάξη συμμετέχει πιο έντονα στο σημερινό κίνημα. Μπορεί οι κεντρικές συνδικαλιστι-

Αυτό το κίνημα είναι δική μας υπόθεση

κές ηγεσίες να παραμένουν αδρανείς, αλλά είδαμε συνδικάτα όπως οι Τήμστερς και μεγάλα κομμάτια της τάξης όπως οι εκπαιδευτικοί ή οι ντελιβεράδες που έμειναν έξω εκτεθειμένοι στην πανδημία, να μπαίνουν στη σύγκρουση. Μια σύγκρουση που δεν έχει τελειώσει. Στις 20 Ιούλη υπάρχει «Απεργία Black Lives Matter» στις ΗΠΑ. Τη σκυτάλη από τις διαδηλώσεις και το δρόμο παίρνουν οργανωμένα κομμάτια της εργατικής τάξης. Γι' αυτό φτάνει το 2020 ο Τραμπ να είναι κολλημένος στον τοίχο.

Εξέγερση

Οι επιθέσεις του Τραμπ –το ρατσιστικό τείχος με το Μεξικό, ο χωρισμός των οικογενειών των προσφύγων και μεταναστών, η ισλαμοφοβία και η απαγόρευση εισόδου στους μουσουλμάνους, συνδυασμένα με το σεξισμό και τις διακρίσεις σε βάρος των γυναικών– ήταν αέρας στα πανιά της ακροδεξιάς και των φασιστών παντού. Κι όμως, αυτό που ήρθε είναι η εξέγερση ενάντια στην ατζέντα «νόμος, τάξη και ρατσισμός».

Οι εξελιξεις στις ΗΠΑ επηρεάζουν και ξεσηκώνουν την Ευρώπη. Το ότι φτάνει ένα κομμάτι της νέας αριστεράς σήμερα να παίρνει πρωτοβουλίες για τις δολοφονίες των μαύρων και να ξεσηκώνει κομμάτια της εργατικής τάξης, είναι φοβερή εξέλιξη. Ιδιαίτερα αν σκεφτεί κανείς τι συνέβη στη Γαλλία πριν κάποια χρόνια με τις ρατσιστικές δολοφονίες της αστυνομίας. Η εξέγερση στα προάστια στο Παρίσι έμεινε απομονωμένη με ευθύνες τμημάτων της αριστεράς που δεν είχαν σαν προτεραιότητα την κόντρα με το ρατσισμό και την ισλαμοφοβία.

Ο ρατσισμός βρίσκεται στην καρδιά της ΕΕ. Οι πνιγμοί στη Μεσόγειο είναι ακριβώς το ίδιο έγκλημα με αυτό της εποχής του δουλεμπορίου που οι μαύροι πνίγονταν στο ταξίδι από την Αφρική στις ΗΠΑ. Το ίδιο οι φράχτες, τα

στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι έλεγχοι των μεταναστών χωρίς χαρτιά.

Απέναντι σε αυτά οργανώνουμε τον ξεσηκωμό εδώ, όπως στις ΗΠΑ. Η κινητοποίηση στις 26 Ιούνη με σύνθημα «Black Lives Matter – Refugee Lives Matter» είχε φοβερή ανταπόκριση από πρόσφυγες και μετανάστες και δείχνει τη δυναμική. Από την ώρα που το κίνημα έβαλε χέρι στον μεγαλύτερο τραμπούκο παγκόσμια, η τύχη των μικρότερων τραμπουκών χρειάζεται να είναι ανάλογη. Δεν είναι αυτόματο. Για να αισθάνεται δυνατή και με αυτοπεποίθηση η εργατική τάξη να παλεύει και να σπάει τα επιχειρήματα ότι «θα σου φάει τη δουλεία ο μετανάστης», έχει μεγάλη σημασία η επαναστατική αριστερά να έχει στο κέντρο της την πάλη ενάντια στο ρατσισμό.

Το **ΣΕΚ** την έχει σε όλη την ιστορία του. Τη δεκαετία του '90 ένα εκατομμύριο μετανάστες ήρθαν σε αυτή τη χώρα, κατά κύριο λόγο από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Τότε είχαμε την κυβέρνηση του πατέρα **Μητσotάκη** να ψηφίζει τον πρώτο ρατσιστικό νόμο. Σαν ΟΣΕ οργανώσαμε συλλαλητήρια και κινητοποιήσεις ζητώντας νομιμοποίηση όλων των μεταναστών και ανοιχτά σύνορα, ένταξη στα συνδικάτα. Είναι μάχες που δεν πρέπει να ξεχνάμε γιατί έχουν διαμορφώσει την πορεία του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα. Έτσι

έφτασαν οι νοσοκομειακοί γιατροί να έχουν μια τεράστια παράδοση για ανοιχτά νοσοκομεία, έτσι έφτασαν Εργατικά Κέντρα και συνδικάτα να παλεύουν στο πλευρό των μεταναστών και να κερδίζουν κατακτήσεις.

Μετά το 2000, αυτή η μάχη ήταν δεμένη με το αντιπολεμικό κίνημα, ενάντια στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» και την ισλαμοφοβία του **Μπους**. Σαν ΣΕΚ συγκροτήσαμε τη **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο** και ταυτόχρονα υπερασπιστήκαμε τους μετανάστες. Δεν ξεχνάμε τις απαγωγές των Πακιστανών. Από τότε κυνηγάνε τον **Τζαβέντ Αολάι**. Μαζί αποκαλύψαμε το σκάνδαλο. Στη Μανωλάδα στη συνέχεια, όπου χιλιάδες μετανάστες εργάτες χωρίς χαρτιά δέχτηκαν δολοφονικές επιθέσεις από τα αφεντικά ήφασταν εκεί οργανώνοντας τη μεγαλύτερη απεργία μεταναστών. Όσοι τη ζήσαμε, δεν είχαμε ξαναδεί να ξεκινάμε με 500 άτομα και να γινόμαστε 5000 προς το αστυνομικό τμήμα. Έτσι μπορούμε τώρα να λέμε ότι θα ξηλώσουμε τον Μητσotάκη, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τους φράχτες του, ότι θα ανοίξουμε τα σύνορα, τις πόλεις, τα σχολεία, τα νοσοκομεία και τις γειτονιές μας με χαρτιά και δουλεία για όλους και όλες. Η λύση είναι ο κοινός αγώνας εργατών, προσφύγων και μεταναστών με την επαναστατική αριστερά μπροστά.

Πέτρος Κωνσταντίνου

Λιγότερες από δέκα αγορεύσεις μένουν για να ολοκληρωθεί η ακροαματική διαδικασία της δίκης της Χρυσής Αυγής. Στις 15, 16 και 17 Ιούλη έγιναν οι αγορεύσεις που αφορούν τους πρώην βουλευτές (και αποχωρήσαντες από τη ΧΑ) Λαγό και Μίχο, που έχουν ήδη καταδικαστεί ως ηθικοί αυτουργοί για την επίθεση στο Συνεργείο το 2013. Στη δίκη για το Συνεργείο, που ολοκληρώθηκε πέρσι, αποδείχθηκε η λειτουργία της εγκληματικής οργάνωσης.

*Ούτε η παραληρηματική αγόρευση του συνήγορου του Λαγού με χυδαίους λιβέλους προς πάσα κατεύθυνση, ούτε οι αποστάσεις που επιχείρησε να κρατήσει ο συνήγορος του Μίχου μπόρεσαν να τα καλύψουν αυτά, καθώς και τις υπόλοιπες κατηγορίες που τους βαραινούν. Η δίκη συνεχίζεται με 5 ακόμα δικάσιμες μέσα στον Ιούλη, ενώ σύμφωνα με τα όσα είπε η πρόεδρος στις 17/7 ενδέχεται να ξεκινήσει ξανά μετά τις διακοπές την τελευταία εβδομάδα του Αυγούστου. Δημοσιεύουμε εδώ το δεύτερο μέρος του άρθρου του Πάνου Γκαργκάνα στο τούρκικο περιοδικό *Enternational Sosyalizm*, για τις μάχες του αντιφασιστικού κινήματος που κατόρθωσε να στείλει τη Χρυσή Αυγή στο δικαστήριο και παλεύει για την καταδίκη της.*

Όπως εξηγούσε σε ανακοίνωσή της η Κεντρική Επιτροπή του ΣΕΚ στις 28 Σεπτέμβρη 2013:

“Η σύλληψη του Μιχαολιάκου είναι μόνο η αρχή! Να ξηλώσουμε όλο τον νεοναζιστικό δολοφονικό μηχανισμό και τους προστάτες τους!

1. Η σύλληψη του Μιχαολιάκου, του Κασσιδάρη και των άλλων ηγετικών στελεχών της Χρυσής Αυγής είναι μια νίκη για το μεγαλειώδες αντιφασιστικό κίνημα που βγήκε στους δρόμους μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Σπάει επιτέλους η προκλητική ασυλία των νεοναζί δολοφόνων και αυτοί που τους προστατεύαν αναγκάζονται να παριστάνουν τους όψιμους διώκτες τους. Πανηγυρίζουμε για αυτή την εξέλιξη και οργανώνουμε τη συνέχεια.

2. Το πρώτο μας αίτημα είναι να επεκτείνουμε το ξήλωμα σε όλο το πλάτος και το βάθος των δολοφονικών μηχανισμών. Οι φονιάδες και οι καθοδηγητές τους δεν είναι μόνο 34. Σε κάθε γειτονιά, σε κάθε χώρο παντού όπου λειτούργησαν γραφεία της Χρυσής Αυγής, απαιτούμε να ξηλωθούν αυτά τα κυκλώματα. Αυτή η αντιφασιστική κάθαρση πρέπει να συμπεριλάβει τα στελέχη της ΕΛΑΣ που έδιναν απλόχερα τη συνεργασία τους, τους εισαγγελείς που παραβίαζαν τα καθήκοντά τους, τους χρηματοδότες που πρόσφεραν τα μέσα για τη λειτουργία των δολοφονικών συμμοριών.

3. Ταυτόχρονα απαιτούμε την παραίτηση των πολιτικών προϊσταμένων που έχουν την ευθύνη για την εξάπλωση των διασυνδέσεων των νεοναζί με τους κρατικούς μηχανισμούς. Ποιος επανέ-

Η πάλη ενάντια στη φασιστική απειλή (β' μέρος)

φερε στην ΕΥΠ τον εξάδελφο του Χρυσαιγίτη βουλευτή στην θέση από την οποία είχε εμπλακεί στο σκάνδαλο των απαγωγών των Πακιστανών επί Βουλγαράκη το 2005, αν όχι ο ίδιος ο Σαμαράς; Ποιος καθοδηγούσε την αστυνομία αν όχι ο Δένδιας; Η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, αντί να παριστάνει την ηγεσία του «συνταγματικού τόξου», οφείλει να υποβάλει την παραίτησή της. Όχι μόνο για την άμεση εμπλοκή της στην προστασία των νεοναζί αλλά και γιατί τους έστρωσε το δρόμο σπέρνοντας τη φτώχεια με τα Μνημόνια και παίζοντας το χαρτί του ρατσισμού. Είναι η κυβέρνηση που κλείνει σχολεία και νοσοκομεία και ανοίγει στρατόπεδα συγκέντρωσης. Είναι ώρα να φύγει.

4. Η Αριστερά έχει την υποχρέωση να βρεθεί στην πρώτη γραμμή αυτών των αγώνων, συνδέοντας την εργατική αντίσταση στα Μνημόνια, στις απολύσεις, τα κλεισίματα και τις ιδιωτικοποιήσεις με την αντιφασιστική πάλη. Χτίζοντας ένα δυνατό εργατικό κίνημα ενάντια στις Τρόικες ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ που μαζί με τους ντόπιους καπιταλιστές αποτελούν το διευθυντήριο του συστήματος που γεννάει κρίσεις, φτώχεια, ρατσισμό και νεοναζί. Τα βήματα που έγιναν αυτές τις μέρες με τις απεργίες να συνδυάζονται με τα αντιφασιστικά συλλαλητήρια έδειξαν ότι χιλιάδες αγωνιστές προσανατολίζονται σε ένα τέτοιο κίνημα. Χαιρετίζουμε τον πρωτοπόρο ρόλο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ τόσο στο απεργιακό μέτωπο όσο και στο αντιφασιστικό ξέσπασμα αυτών των ημερών και καλούμε για συσπείρωση στις γραμμές της ΚΕΕΡΦΑ που άνοιξε το δρόμο για να φτάσει το αντιφασιστικό κίνημα εδώ. Η Πανελλαδική Συνέλευση και η Διεθνής Αντιφασιστική Συνάντηση τις 5-6 Οκτώβρη είναι ένας σταθμός για να οργανώσουμε τη συνέχεια μέχρι τη νίκη”.

Αυτό που ακολούθησε όμως δεν ήταν μια ομαλή πορεία. Χρειάστηκε να οργανώσουμε την παρέμβαση αντιφασιστών δικηγόρων για να διασφαλίσουμε ότι η δίωξη της Χρυσής Αυγής θα ήταν κατάλληλα τεκμηριωμένη και ότι όλα τα αποδεικτικά στοιχεία θα γίνονταν δεκτά από το δικαστήριο. Δεν ήταν εύκολο καθήκον. Ο **Νίκος Βούτσης**, ηγετικό στέλεχος και βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, που θα γινόταν πρόεδρος του ελληνικού κοινοβουλίου το 2015, έλεγε το 2014 ότι “τα στοιχεία που έχει συγκεντρώσει το ελληνικό κράτος ενάντια στη Χρυσή Αυγή είναι γελοιωδώς ανεπαρκή και δεν θα έχουν καμία τύχη στο δικαστήριο”.

Υπήρξε μια μαζική στροφή στα αριστερά όταν ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τις εκλογές του Γενάρη του 2015. Όπως σημείωνα τότε “μετά τις εκλογές η μετατόπιση προς τα αριστερά συνεχίζεται και οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προηγείται της δεξιάς πάνω από 20 μονάδες -η ΝΔ είναι κάτω από 20% ενώ ο ΣΥ-

ΡΙΖΑ ξεπερνάει το 40%. Οι εκλογές προχώρησαν κι άλλο τη ριζορραστικοποίηση”.

Όστόσο η πρώτη πρόεδρος του κοινοβουλίου, με τον ΣΥΡΙΖΑ να έχει κερδίσει τις εκλογές, η **Ζωή Κωνσταντοπούλου**, “δημιούργησε οργή στις 24 Φλεβάρη, όταν ανέβαλε την ψηφοφορία για την άρση της βουλευτικής ασυλίας του βουλευτή της ΝΔ Άδωνη Γεωργιάδη με την αιτιολογία ότι οι φυλακισμένοι βουλευτές της Χρυσής Αυγής δεν μπορούσαν να ψηφίσουν. Στις 5 Μάρτη υποστήριξε ότι το κοινοβούλιο λειτουργούσε παράνομα τους προηγούμενους μήνες επειδή απουσίαζαν οι φυλακισμένοι βουλευτές. Την ίδια μέρα δήλωσε σε συνέντευξη στην ΕΡΤ Ορεν ότι η εγκληματική συμπεριφορά κάποιων δεν σήμαινε “ότι η Χρυσή Αυγή δεν είναι ένα αποδεκτό κόμμα. Το ότι υπάρχουν ενδείξεις ναζιστικής ιδεολογίας δεν σημαίνει ότι μπορούμε να κάνουμε εκπτώσεις στη δημοκρατία”.

Πρόκληση

Αργότερα “σε συνεδρίαση του εθνικού συμβουλίου εξωτερικής πολιτικής για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και το κυπριακό, περιλαμβανόταν στους προσκεκλημένους και η Χρυσή Αυγή -που έχει ανοιχτά καλέσει τον ελληνικό στρατό να εισβάλει στην Ισταμπούλ! Ο **Κοτζιάς** που προέδρευε αυτής της συνεδρίασης δικαιολόγησε την παρουσία της Χρυσής Αυγής αναφερόμενος στις ενέργειες της Ζωής Κωνσταντοπούλου. Όπως τόνισε η ΚΕΕΡΦΑ, καταδικάζοντας αυτή την πρόκληση σε βάρος των συλλογικών ελευθεριών: “η πρόσκληση αυτή είναι μια πισώπλατη μαχαιριά στο αντιφασιστικό κίνημα που παλεύει για να κάτσει στο σκαμνί την εγκληματική ναζιστική οργάνωση και να καταδικάσει τους δολοφόνους των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής”.

Είχαμε λοιπόν να δράσουμε μέσα σε ένα πλαίσιο που ο κόσμος μετακινήθηκε προς τα αριστερά αλλά το κόμμα που επωφελήθηκε από αυτή την μετακίνηση και πήρε την κυβέρνηση εφαρμόζε πολιτικές που πήγαιναν ενάντια στις λαϊκές ελπίδες και προσδοκίες. Χρειάστηκε να κινητοποιηθούμε μαζί με ανθρώπους που είχαν ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ αλλά ταυτόχρονα ήταν αντίθετοι με τις επιλογές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Ένα ενιαίο αντιφασιστικό μέτωπο που συσπειρώνει επαναστάτες και ρεφορμιστές δεν είναι μια ομαλή διαδικασία που προχωράει γραμμικά προς τα εμπρός. Αυτή η εμπειρία ήταν ένα καμπανάκι για να αποφευχθεί η αυταπάτη ότι οι εκλογές είναι ένα πιο σύντομο μονοπάτι για να νικήσουμε τους φασίστες. Πολλοί φοβήθηκαν ότι η κόντρα στον ΣΥΡΙΖΑ θα ωφεληθεί τη Χρυσή Αυγή. Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ πόνταρε ανοιχτά σε αυτούς τους φόβους λέγοντας ότι αν αποτύχει η κυβέρνηση αυτή,

κερδισμένοι θα βγουν οι φασίστες: “Μην απεργείτε, μη διαδηλώνετε ενάντια στις πολιτικές της κυβέρνησης, το μόνο που καταφέρνετε είναι να δυναμώνετε τους νεοναζί”.

Μέρος της αριστεράς εξοργίστηκε τόσο με αυτή τη στάση που έφτασαν στο σημείο να συμπεραίνουν ότι δεν υπάρχει χώρος για αγωνιστές/τριες του ΣΥΡΙΖΑ στις αντιφασιστικές διαδηλώσεις. Ο σεχταρισμός έγινε ένα υπαρκτό πρόβλημα, δίπλα στις άλλες λανθασμένες στρατηγικές. Κάποιοι αναρχικοί στράφηκαν στον μαχητικό αντιφασισμό -χτυπήστε τους φασίστες της γειτονιάς σας οργανώνοντας μια περισσότερο ή λιγότερο νόμιμη ομάδα αποφασισμένων αγωνιστών. Νεο-σταλινικοί γύρισαν σε πολιτικές “τρίτης περιόδου”, ξεχνώντας τα μαθήματα της ήττας της γερμανικής εργατικής τάξης τη δεκαετία του ‘30. Παρά τα προβλήματα αυτά, το αντιφασιστικό κίνημα με την ΚΕΕΡΦΑ στην πρώτη γραμμή κατόρθωσαν να κάνουν τη Χρυσή Αυγή να οπισθοχωρήσει.

Η δίκη συνεχίστηκε παρά τις καθυστερήσεις και αποτέλεσε ένα συνεχές σφυροκόπημα για την ηγεσία των νεοναζί. Ο Μιχαολιάκος παραπενοιόταν ότι αντιμετωπίζουν μπαράζ κατηγοριών. Τα γραφεία των τοπικών οργανώσεων της ΧΑ άρχισαν να κλείνουν καθώς όλο και περισσότερος κόσμος καταλάβαινε ότι στην πραγματικότητα ήταν ορμητήρια στα οποία οι ναζί εγκληματίες μαζεύονταν για να οργανώσουν τις επιθέσεις τους. Ένα μεγάλο χτύπημα ήρθε όταν, στις εκλογές του Ιούλη του 2019, η Χρυσή Αυγή απέτυχε να εκλέξει βουλευτές. Από τότε γίνονται διασπάσεις και αποστασίες, ενώ ταυτόχρονα η δίκη πλησιάζει προς το τέλος της. Τα αποδεικτικά στοιχεία είναι τόσα πολλά που η μόνη ανοιχτή ερώτηση είναι πόσο βαριές θα είναι οι ποινές.

Δεν έχουμε φτάσει ακόμα εκεί. Και υπάρχει και ένα ακόμα ακροδεξιό μόρφωμα, η “Ελληνική Λύση” που μπήκε στο κοινοβούλιο. Δεν διαθέτει τις οργανωμένες φασιστικές συμμορίες που είχε χτίσει η Χρυσή Αυγή, αλλά δεν υπάρχει λόγος επιείκειας. Οι αντιφασίστες/τριες στην Ελλάδα μπορούν να είναι περήφανοι/ες για τις προσπάθειές τους, αλλά εξακολουθεί να χρειάζεται διεθνής συντονισμός για να τελειώσουμε με την φασιστική απειλή παντού.

Διαβάστε επίσης

Χιλιάδες εργάτες και εργάτριες συμμετείχαν στην “Απεργία για τις ζωές των Μαύρων” τη Δευτέρα 20 Ιούλη στις ΗΠΑ. Οι διοργανωτές -συνδικάτα, οργανώσεις ενάντια στις φυλετικές διακρίσεις και κινήματα κάθε είδους- μιλούν για τουλάχιστον 20.000 απεργούς σε 200 πόλεις σε όλη τη χώρα. Η απεργία συνοδεύτηκε με δεκάδες τοπικές διαδηλώσεις και κινητοποιήσεις, καθώς και συμβολικές στάσεις εργασίας και καθιστικές διαμαρτυρίες για 8 λεπτά και 46 δευτερόλεπτα, όσο ακριβώς χρειάστηκε ο μπάτσος στη Μινεάπολις για να δολοφονήσει τον Τζορτζ Φλόιντ πατώντας τον στο λαιμό με το γόνατό του.

«Ήταν μια απεργία που συνδύασε τη μάχη ενάντια στο συστημικό ρατσισμό και την αστυνομική βία με τη μάχη ενάντια στη φτώχεια, την ανεργία, τα μεροκάματα πείνας, τα ελλειπή μέτρα προστασίας απέναντι στην πανδημία και τη μεγάλη αδυναμία πρόσβασης στην περίθαλψη, ιδιαίτερα για τους μαύρους. Με αυτή την έννοια ήταν ένα τεράστιο βήμα μπροστά για το κίνημα», μας είπε από τη Νέα Υόρκη ο **Ιάννης Δελατόλας**, μέλος της οργάνωσης Marx21 US.

«Αυτά ανέδειξε και η απεργιακή συγκέντρωση έξω από τον Πύργο του Τραμπ στη Νέα Υόρκη στην οποία συμμετείχαν περίπου 300 απεργοί, κύρια από το **SEIU**, το συνδικάτο που οργανώνει κόσμο σε υπηρεσίες, στον τομέα της Υγείας, τα γηροκομεία και αλλού, και το οποίο ήταν βασικός οργανωτής της απεργίας. Οι απεργοί, μαζί με συμπαραστές, κράτησαν πλακάτ και πικέτες, ενώ έγιναν και ομιλίες που συνέδεαν τον ρατσισμό με την πανδημία, καθώς οι πιο πολλοί που πεθαίνουν είναι Μαύροι και Λατινοαμερικάνοι παρότι αποτελούν μειοψηφία του πληθυσμού.

Παρότι το αίτημα που έχει βάλει στο κέντρο το κίνημα, να κοπεί η χρηματοδότηση από την αστυνομία και να δοθεί στην Υγεία και τις άλλες ανάγκες, δεν ακούστηκε επίσημα στις ομιλίες, υπήρχε σαν συζήτηση στον κόσμο. Όπως επίσης και η ανάγκη του συνδικαλισμού για όλους και όλες, που ήταν βασικό αίτημα της απεργίας. Η **Ναντίνα**, εργαζόμενη φύλαξης, μας είπε πως με το που ανακοίνωσε το συνδικάτο την απεργία αποφάσισε αμέσως ότι θα συμμετέχει. Επίσης, επειδή είχε πάρει μέρος και στο προηγούμενο κίνημα BLM το 2013 επί Ομπάμα, ότι της έχει κάνει εντύπωση ότι αυτή τη φορά είναι πιο ριζοσπαστικό, καθώς και ότι έχουν μπει τα σωματεία στη μάχη αλλά και ότι είναι διε-

STRIKE FOR BLACK LIVES

Απεργιακή κλιμάκωση του κινήματος στις ΗΠΑ

20/7, Απεργιακή συγκέντρωση έξω από τον Πύργο του Τραμπ στη Νέα Υόρκη. Φωτό: Ιάννης Δελατόλας

θνές. Η συγκέντρωση ήταν επιτυχημένη παρά την τρομερή ζέση που είχε σήμερα, το ίδιο και σε άλλα σημεία παρά το γεγονός ότι η πανδημία φουντώνει ξανά και τα πράγματα συνεχίζουν να είναι πολύ δύσκολα για τους εργαζόμενους».

Πάνω από 60 συνδικάτα και κοινωνικά κινήματα κάλεσαν στην απεργία. Ανάμεσά τους, εκτός του SEIU, ήταν των **Τήμστερς**, των **εκπαιδευτικών**, των **αγροεργατών**. Κοντά έξι χιλιάδες εργαζόμενοι σε 85 γηροκομεία της **Νέας Υόρκης**, του **Νιου Τζέρσεϊ** και του **Κονέκτικατ** απήργησαν και είτε βγήκαν σε πικετοφορίες είτε προχώρησαν σε άλλες διαμαρτυρίες για να δείξουν πόσο επικίνδυνη είναι η κατάσταση για τους Μαύρους και Ισπανόφωνους εργαζόμενους αλλά και τους ανθρώπους που εξυπηρετούν λόγω έλλειψης μέσων προστασίας και εξοπλισμού.

Καλύτερους μισθούς

Περίπου 200 εργαζόμενοι στην περίθαλψη, τη φύλαξη και άλλες υπηρεσίες πρώτης γραμμής, διαδήλωσαν στη **Μασαχουσέτη**, ενώ εκατοντάδες ήταν και οι εργαζόμενοι από έξι γηροκομεία του **Ντιπρόιτ** που απήργησαν με ανάλογα αιτήματα, για καλύτερους μισθούς και μέτρα προστασίας. Η **Trace Andrews**, εργαζόμενη σε γηροκομείο του Ντιπρόιτ είχε εξηγήσει σε τηλεφωνική της συνέντευξη στο Associated Press γιατί θα συμμετείχε στην απεργία. «Δουλεύω 20 χρόνια και παίρνω μόνο 15,81 δολάρια (την ώρα)». Ανύπαντρη μητέρα μιας 13χρονης κόρης, επιφορτισμένη επιπλέον να φροντίζει τον πατέρα

της που αναρρώνει από καρκίνο, η εργαζόμενη τόνισε ότι, λόγω των ελλείψεων σε μέτρα προστασίας, ζει καθημερινά με το φόβο να πάει τον κορονοϊό στο σπίτι της. «Η πανδημία συνεχίζεται και επιπλέον έχουμε αυτό το πράγμα με το ρατσισμό να συνεχίζεται», δήλωσε, «Είναι δεμένα μεταξύ τους... λες και δεν είχαμε τους προγόνους μας και τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ να πολεμούν ενάντια σε αυτά. Κι όμως, είναι ακόμα ζωντανά και ήρθε η ώρα κάποιος να λογοδοτήσει. Ήρθε η ώρα να αναλάβουμε δράση». Σύμφωνα με τα στοιχεία των συνδικάτων του κλάδου, σε εθνικό επίπεδο, ένας βοηθός νοσηλευτής παίρνει 13,38 δολάρια την ώρα, ενώ ένας στους τέσσερις εργαζόμενους σε γηροκομεία είναι μαύρος.

Δεκάδες εργαζόμενοι από τους ίδιους κλάδους προχώρησαν σε ενός λεπτού σιγή για να τιμήσουν τον Φλόιντ στο **Ντένβερ**, ενώ 1500 εργαζόμενοι φύλαξης στο **Σαν Φρανσίσκο** απήργησαν και διαδήλωσαν προς το Δημαρχείο της πόλης. Εργαζόμενοι σε τηλεφωνικά κέντρα και εταιρίες logistic απήργησαν στο **Μέμφις**. Εργαζόμενοι σε φαστ-φουντ, μάγειροι και ταμίες, στο **Λος Άντζελες** -σε ένα κατάστημα McDonald's οι εργαζόμενοι μπλόκαραν την είσοδο των αυτοκινή-

των για 8 λεπτά και 45 δευτερόλεπτα. Με αυτοκινητοπομπή τους στους δρόμους της ίδιας πόλης, οδηγοί των εταιριών **Lyft** και **Uber** απαίτησαν με τη σειρά τους μια σειρά παροχές όπως ασφάλεια υγείας και πληρωμένη αναρρωτική άδεια για τους επισφαλώς εργαζόμενους.

Εργαζόμενοι σε γηροκομεία απήργησαν και στο Σαιντ Πωλ της **Μινεσότα**, καθώς και στα αεροδρόμια. Ο **Glen Brown**, ένας 48χρονος συνοδός αναπηρικών αμαξιδίων στο διεθνές αεροδρόμιο του Σαιντ Πωλ τόνισε ότι η δουλειά του δεν του δίνει την επιλογή της κοινωνικής απόστασης. Μαζί με τους συναδέλφους του απαίτησαν τον ελάχιστο μισθό των 15 δολαρίων με συγκέντρωσή τους στο αεροδρόμιο. Όπως είπε: «Είμαστε εργαζόμενοι πρώτης γραμμής και διακινδυνεύουμε τη ζωή μας, αλλά το κάνουμε με έναν μισθό που δεν ανταποκρίνεται καν στον κίνδυνο». Η επιτυχία της απεργίας ήταν η καλύτερη απάντηση και στην αστυνομική καταστολή στο **Πόρτλαντ** τα προηγούμενα 24ωρα.. Το μήνυμα ότι το κίνημα που συγκλονίζει τις ΗΠΑ, όχι μόνο δεν σταματά, αλλά μεταφέρεται στους χώρους δουλειάς, ήταν πιο δυνατό από ποτέ.

Λένα Βερδός

**ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ**

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναικες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνάμωσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα,
τηλ. 210 5241001
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikoi@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΙΛΙΟΝ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 κεντρική πλατεία Ιλίου 7.30μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 κεντρική πλατεία Ιλίου 7.30μμ **Ελλάδα – Τουρκία – Η σύγκρουση των υποϊμπεριαλισμών** Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος ● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 κεντρική πλατεία Ιλίου 7.30μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση τη σκιά της πανδημίας** Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος ● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 κεντρική πλατεία Ιλίου 7.30μμ **Οι πραγματικοί ήρωες της Υγείας** Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Πλ. Ηρώ 7.30μμ **Τα Ιουλιανά του '65** Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 θέατρο Εθν. Αντίστασης 7.30μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 θέατρο Εθν. Αντίστασης 7.30μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας** Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 θέατρο Εθν. Αντίστασης 7.30μμ **Refugee lives matter – Άλληλεγγύη στους πρόσφυγες** Ομιλήτρια: Μαρία Καστελιώτη ● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 θέατρο Εθν. Αντίστασης 7.30μμ **Ενάντια στο ρατσισμό του Τραμπ και στο σύ-στημα** Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΘ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7, Πολύκεντρο, Κουντουριώτου και Νεότητος 8μμ (fb.com/sekneouirakleiou) **Support Health Workers: Η σημασία της πρωτοβάθμιας υγείας** Ομιλήτρια: Μαρία Ντάσιου

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 γήπεδο μπασκετ Ιερού Λόχου 3-5 (skype, πληροφορίες fb.com/sekmarousiou) 8μμ **Ιουλιανά του '65** Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 γήπεδο μπασκετ Ιερού Λόχου 3-5 (skype, πληροφορίες fb.com/sekmarousiou) 8μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας** Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7, 7.30μμ, στέκι «Εκτός Σχεδίου», Νισύρου και Πάτμου και μέσω messenger – πληρ. Fb.com/sekneasionias **Γυναίκες και πανδημία** Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7, 7.30μμ, στέκι «Εκτός Σχεδίου», Νισύρου και Πάτμου και μέσω messenger – πληρ. Fb.com/sekneasionias **Η κοινωνική επανάσταση του 1821** Ομιλητής: Θάνος Τζινιέρης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8, 7.30μμ, στέκι «Εκτός Σχεδίου», Νισύρου και Πάτμου και μέσω messenger – πληρ. Fb.com/sekneasionias **75 χρόνια από τις ατομικές βόμβες** Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ - ΒΥΡΩΝΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Γιουκάλι, πλ. Μεσολογγίου 6μμ **Τέχνη και επανάσταση** Ομιλητής: Βαγγέλης Χατζηνικολάου ● ΠΕΜΠΤΗ 6/8 Γιουκάλι, πλ. Μεσολογγίου 6μμ **Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σο-**

σιαλισμό;

Ομιλητής: Νίκος Κουτσογιάννης ● ΠΕΜΠΤΗ 20/8 Γιουκάλι, πλ. Μεσολογγίου 6μμ **Μέση Ανατολή – από το διαρκή πόλεμο στη διαρκή επανάσταση** Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης **ΧΑΡΙΛΑΟΥ** ● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 καφέ Γιώτης 7.30μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας** Ομιλητής: Μάνος Μανουσarıðης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 καφέ Γιώτης 7.30μμ **Μπορούμε να αλλάξουμε τις ζωές μας και τον κόσμο** Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7, καφέ Ποέτα 8μμ **Μέση Ανατολή – από το διαρκή πόλεμο στη διαρκή επανάσταση** Ομιλητής: Πέτρος Πομόνης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7, καφέ Ποέτα 8μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας** Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα ● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8, καφέ Ποέτα 8μμ **Ελλάδα – Τουρκία – Η σύγκρουση των υποϊμπεριαλισμών** Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού ● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8, καφέ Ποέτα 8μμ **«Refugee lives matter – Αν το προσφυγικό ήταν πρόβλημα θα είχε λύση»** Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΗΡΑΚΛΕΘ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 πλ. Ρήγα Φεραίου 7.30μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσοβ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 πλ. Ρήγα Φεραίου 7.30μμ **Κράτος και επανάσταση** Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΧΑΝΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ **Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας και το σύστημα** Ομιλητής: Μανώλης Φωτάκης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη ● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ **Ενάντια στο ρατσισμό, στον Τραμπ και στο σύστημα** Ομιλητής: Βαγγέλης Κωνσταντουλάκης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ **Η κοινωνική επανάσταση του 1821** Ομιλήτρια: Άννα Μaráκη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 στοά Σαρκά, Α΄ κτίριο, Β΄ór, 8μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας** Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΠΕΡΑΙΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ., 7.30μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλητής: Παναγιώτης Σιμιτσόπουλος ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ., 7.30μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας** Ομιλητής: Γιώργος Ζέρβας ● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ., 7.30μμ **«Πράσινη» ανάπτυξη, μαύρη καταστροφή** Ομιλητής: Αντώνης Αλφιέρης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ **Άλληλεγγύη στους πρόσφυες**

Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς ● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της Πανδημίας** Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη ● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ **Ενάντια στο ρατσισμό του Τραμπ και στο σύστημα** Ομιλήτρια: Πελαγία Κατέλη

ΠΑΤΗΣΙΑ - ΓΑΛΑΤΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 καφέ Rewind 7.30μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλητής: Γιώργος Πίττας ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 καφέ Rewind 7.30μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της Πανδημίας** Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 καφέ Μύλος 7.30μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της Πανδημίας** Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 λόφος Στρέφη 7.30μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελοπούλου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 καφέ Ηλιόπετρα (στοά Θησέως και Αγ. Πάντων) 7μμ **Το κίνημα ενάντια στο ν.330** Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 πλ. Γκүζή 8μμ **Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας και το σύστημα** Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΘΗΣΒΟ - ΚΕΡΑΜΕΚΟΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 καφέ Αλουστίνες, Ηρακλειδών 5, 7μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλητής: Κύρος Κείχόπουλος ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 καφέ Αλουστίνες, Ηρακλειδών 5, 7μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της Πανδημίας** Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7, πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 7μμ **55 χρόνια από τα Ιουλιανά του '65** Ομιλητής: Κώστας Πίττας ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7, πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 7μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της Πανδημίας** Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου ● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8, πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 7μμ **Ενάντια στο ρατσισμό, στον Τραμπ και στο σύστημα** Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης **ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ** ● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 πλατεία Μπλόκου Δουργυτιού 8μμ **Ενάντια στην κυβέρνηση της καταστολης και της ανεργίας** Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΥΨΕΛΗ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 πάρκο Βελβενδού 8μμ **«Refugee lives matter – Αν το προσφυγικό ήταν πρόβλημα θα είχε λύση»** Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος ● ΠΕΜΠΤΗ 30/7 πάρκο Βελβενδού 8μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 καφέ Σαρδανάπαλος (πλ. Ανοιξη) 7μμ **55 χρόνια από τα Ιουλιανά** Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 καφέ Σαρδανάπαλος (πλ. Ανοιξη) 7μμ

Πανδημία και καπιταλισμός

Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Σύλλογος Ιμβρίων 8.30μμ **55 χρόνια από τα Ιουλιανά** Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/7, καφενείο πλατείας Σουρμενών 7.30μμ **55 χρόνια από τα Ιουλιανά** Ομιλητής: Μάνος Νικολάου ● ΠΕΜΠΤΗ 30/7, καφενείο πλατείας Σουρμενών 7.30μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας** Ομιλητής: Χρήστος Δουρής ● ΠΕΜΠΤΗ 6/8, καφενείο πλατείας Σουρμενών 7.30μμ **Ο Λένιν στον 21ο αιώνα** Ομιλητής :Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΠΑΤΡΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Τριών Ναυάρχων και Ιωάννου Βλάχου 7.30μμ **Το κίνημα ενάντια στο νόμο 330** Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας ● ΠΕΜΠΤΗ 30/7 Τριών Ναυάρχων και Ιωάννου Βλάχου 7.30μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΤΟΥΜΠΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 καφέ Άνεμος 7.30μμ **Ιουλιανά 1965** Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη ● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/7 καφέ Άνεμος 7.30μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση τη σκιά της πανδημίας** Ομιλητής: Νίκος Κοκκίνης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7 καφέ Πέτρος 7.30μμ **Μπορούμε να αλλάξουμε τις ζωές μας και τον κόσμο** Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας ● ΠΕΜΠΤΗ 30/7 καφέ Πέτρος 7.30μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας** Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος

ΧΑΛΑΝΔΡΙ – ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ – ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 θεατράκι πλατεία Χαλανδρίου 7μμ (fb.com/sekxalandri) **Η κοινωνική επανάσταση του 1821** Ομιλήτρια: Ρία Φρυσσά ● ΠΕΜΠΤΗ 30/7 θεατράκι πλατεία Χαλανδρίου 7μμ (fb.com/sekxalandri) **Γυναίκες και πανδημία** Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη ● ΠΕΜΠΤΗ 6/8 θεατράκι πλατεία Χαλανδρίου 7μμ (fb.com/sekxalandri) **«Πράσινη» ανάπτυξη, μαύρη καταστροφή** Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/7 δημαρχείο 7μμ **Καπιταλισμός και πανδημία** Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 23/7 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7μμ **Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας και το σύστημα** Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΞΑΝΘΗ

● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/7 καφέ Κήπος 7μμ **Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας και το σύστημα** Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου ● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/7 καφέ Κήπος 7μμ **Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της πανδημίας** Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ ● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/8 καφέ Κήπος 7μμ **«Πράσινη» ανάπτυξη, μαύρη καταστροφή** Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης ● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/8 καφέ Κήπος 7μμ **Οι πραγματικοί ήρωες της Υγείας**

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/7 δημαρχείο Νίκαιας 7.30μμ **Ενάντια στο ρατσισμό, στον Τραμπ και το σύστημα** Ομιλήτρια: Μήτσι Μπαμπάκου

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 7μμ

ΠΕΜΠΤΗ 23/7

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 7.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/7

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Μετρό 7μμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Μαντζαργιωτάκη και Θησέως 7μμ

ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος Γερμανός 7μμ

ΓΚΥΖΗ Πλατεία 7.30μμ

Α. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ

Ν. ΙΩΝΙΑ Πλ. Σημηριώτη 7.30μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μαρκετ Iv 7μμ

Ν. ΣΜΥΡΝΗ

Βασιλόπουλος Πλατεία 7μμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Σωτήρος και Καραϊσκού 7μμ

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό Πλ. Αγ. Νικολάου 8μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλατεία Λαού 6μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Πεζόδρομος (Μουσείο ΕΑΜ) 7μμ

ΙΛΙΟΝ Πλατεία 7μμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Πετροπόλεως (Τζάντε) 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ Πλ. Αγ. Θεράποντας 7 μμ

ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 7μμ

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

Πεζόδρομος Κομνηνών 7μμ

ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου και Ρ. Φεραίου 7.30μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ

ΗΡΑΚΛΕΘ Λιοντάρια 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/7

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου12μ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 10πμ

ΘΗΣΕΙΟ Ηρακλειδών 12μ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία 7μμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώος 10 πμ

Εργατικές ομάδες

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/7 ΕΚΑ 3μμ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

ΠΕΜΠΤΗ 30/7 ΕΚΑ 3μμ

ΟΤΑ

ΤΡΙΤΗ 4/8 ΕΚΑ 7μμ

ΔΗΜΟΣΙΟ

ΤΡΙΤΗ 25/8 ΕΚΑ 3μμ

ΜΜΕ

ΠΕΜΠΤΗ 27/8 ΕΣΗΕΑ 11πμ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/8, 7μμ

Συσκέψεις

ανά νοσοκομείο

ΑΓ.ΟΛΓΑ 23/7, 1μμ

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ 30/7, 1μμ

ΣΩΤΗΡΙΑ 30/7, 11.30πμ αποθήκη

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ 3/8, 2μμ

Θεσσαλονίκη

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 24/8 Πάρκο ΕΚΘ 7μμ

Εισήγηση: Νίκος Χατζάρας, Γιάννης Κούτρας

Η προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας σήμερα να χτυπήσει το δικαίωμα της διαδήλωσης είναι μια ομολογία ότι φοβάται τη δύναμη της εργατικής τάξης που κατεβαίνει στον δρόμο. Φέτος συμπληρώνονται 55 χρόνια από την πιο συγκλονιστική απόδειξη αυτής της δύναμης, τα Ιουλιανά του 1965. Η εργατική τάξη με 70 ημέρες διαδηλώσεων και συγκρούσεων, και μια μεγαλειώδη γενική απεργία, γκρέμισε δυο κυβερνήσεις και έσπειρε τον πανικό στην άρχουσα τάξη.

Στις 15 Ιούλη ο βασιλιάς Κωνσταντίνος Γλύξμπουργκ αρνήθηκε να υπογράψει το διάταγμα με το οποίο αναλαμβάνει ο πρωθυπουργός **Γεώργιος Παπανδρέου** το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, και ο Γ. Παπανδρέου παραιτείται. Την ίδια στιγμή διορίζεται νέα κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον **Γ. Νόβα**. Την κυβέρνηση αυτή στήριξε η ΕΡΕ (η πολιτική πρόγονος της ΝΔ), ο στρατός και 25 βουλευτές της Ένωσης Κέντρου που δωροδοκήθηκαν και ονομάστηκαν “αποστάτες”. Το παλάτι είχε έτσι μόλις ανατρέψει μια κυβέρνηση που κέρδισε τις εκλογές με συντριπτική πλειοψηφία 53% έναν χρόνο πριν. Πίσω από την κόντρα για το Υπουργείο βρισκόταν η σύγκρουση στο εσωτερικό της ελληνικής άρχουσας τάξης για τη διαχείριση της εξουσίας και του Κυπριακού.

Η αντίσταση σε αυτό το βασιλικό πραξικόπημα ξεκίνησε το ίδιο κιόλας βράδυ, και θα εξελισσόταν στη μεγαλύτερη έκρηξη της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Από την επόμενη ημέρα οι διαδηλώσεις μετατράπηκαν σε συγκρούσεις στους δρόμους, όπου ο κόσμος κατέβαινε καθημερινά και μαζικά. Στις 17 Ιούλη οι οικοδόμοι, ένα από τα πιο μαχητικά κομμάτια της εργατικής τάξης, μετατρέπουν τη συγκέντρωση που κάλεσε η ΓΣΕΕ στο γήπεδο του Παναθηναϊκού σε μια διαδήλωση που “θεριεύει, πλημμυράει στους δρόμους, από την Πατησίων και Αλεξάνδρας προς το γήπεδο, γίνεται λαοθάλασσα, γίνεται θριαμβευτική πορεία, μέσα σε συνεχείς κραυγές και χειροκροτήματα. Πίσω ακολουθούν άλλες κολώνες και για πρώτη φορά ακούγεται το σύνθημα Δημοψήφισμα”, όπως γράφει ο ιστορικός **Δ. Λιβιεράτος** στο ημερολόγιό του για τα Ιουλιανά στα οποία συμμετείχε και ο ίδιος ενεργά.

Σωτήρης Πέτρουλας

Στις 21 Ιούλη η αστυνομία επιτίθεται άγρια στη διαδήλωση των φοιτητών και δολοφονεί τον Σωτήρη Πέτρουλα, στέλεχος της Νεολαίας ΕΔΑ που είχε διαγραφεί για διαφωνίες μόλις λίγες ημέρες πριν. Η κηδεία του την επόμενη ημέρα μετατρέπεται σε μαζικό συλλαλητήριο οργής εκατοντάδων χιλιάδων.

Η ηγεσία της Αριστεράς βρίσκεται πίσω από τις διαθέσεις του κόσμου. Ενώ ο κόσμος στην αρχή βγήκε για

Ιουλιανά 1965

να υπερασπιστεί ενάντια στο πραξικόπημα του Παλατιού την κυβέρνηση που ψήφισε, γρήγορα έβγαλε το συμπέρασμα ότι αυτή η μάχη δεν είναι της Ένωσης Κέντρου. Στις διαδηλώσεις άρχισαν να εμφανίζονται πιο κεντρικά συνθήματα, όπως το “Δημοψήφισμα” και “Γενική Απεργία”. Η ΕΔΑ όχι μόνο δεν τα υιοθέτησε αλλά σε πολλές περιπτώσεις έδρασε ενεργητικά προκειμένου να θάψει τα συνθήματα και να αποκλιμακώσει τις διαθέσεις αυτές, με στελέχη της, τους “εφόρους”, να προσπαθούν να περιορίσουν τις πορείες και να επαναφέρουν στην τάξη τους διαδηλωτές. Ειρωνικά ο κόσμος τους ονομάζει “πυροσβέστες”.

Στις 27 Ιούλη η ΓΣΕΕ αναγκάζεται να καλέσει γενική πολιτική απεργία -τέτοια απεργία είχε να γίνει από το 1946. Ο Δ. Λιβιεράτος περιγράφει: “Η προετοιμασία δεν είναι επαρκής. Οι απεργιακές επιτροπές δεν έχουν συγκροτηθεί παντού και σε όλη την κλίμακα. Απεργιακές φρουρές δεν υπάρχουν. Και όμως, αυθόρμητα μέσα στα εργοστάσια, στα μαγαζιά, στις γειτονιές, έγινε μια τεράστια προετοιμασία. Ο ένας μετά τον άλλον, αυτοσχέδιες επιτροπές σχηματίζονται, απεργιακές φρουρές της στιγμής δημιουργούνται από αυτούς που βαδίζουν στους δρόμους, από άγνωστους μεταξύ τους εργάτες και η απεργία παίρνει σάρκα και οστά. Η συγκοινωνία έχει σχεδόν σταματήσει, αλλά χιλιάδες, πολλές χιλιάδες εργάτες κατεβαίνουν με τα πόδια στην πλατεία της Δημαρχίας όπου

θα γίνει η συγκέντρωση...

Όταν τελειώνει η συγκέντρωση με το διάβασμα του ψηφίσματος, ακούγονται τα συνηθισμένα: ‘διαλυθείτε ησύχως’, ‘Δημοκράτες να πάτε στα σπίτια σας’ και το πιο γελοίο: ‘Να φανούμε πολιτισμένοι’. Με ποιόν; Τον κύριο Τούμπα [σ.σ: υπουργός Δημόσιας Τάξης] που σκότωσε τον Σωτήρη και ματοκύλησε την Αθήνα; Οι εργάτες προχωράνε προς την Ομόνοια και από κει στην οδό Πανεπιστημίου, αδιαφορώντας για τις συνεχείς σειρές των ‘εφόρων’ που τους εκλιπαρούν να γυρίσουν πίσω. Αυτοί ήρθαν για να διαδηλώσουν τη θέλησή τους και όχι να μπαφιάσουν από λόγια στην πλατεία Δημοκρατίας.

Εργατοθάλασσα

Μια τεράστια εργατοθάλασσα ανεβαίνει ορμητικά προς το Σύνταγμα με συνθήματα ‘Δημοψήφισμα’, ‘Ο στρατός με τον λαό’, ‘Ο Σωτήρης Ζει’, ‘1-1-4’, ‘Η Αυλή να μαντρωθεί’. Τα μαγαζιά κλείνουν, τα τελευταία μέσα συγκοινωνίας σταματάνε, τα ταξιά εξαφανίζονται, η απεργία επιβάλλεται. Η τεράστια διαδήλωση γίνεται η μεγαλύτερη και μαχητικότερη απεργιακή φρουρά που έχει δει μέχρι σήμερα η Ελλάδα”.

Στις 5 Αυγούστου καταρρέει η κυβέρνηση Νόβα, έχοντας αποτύχει να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Τη διαδέχεται μια δεύτερη κυβέρνηση αποστατών με πρωθυπουργό τον **Ηλία Τσιριμώκο**. Ο **Στρατής Τσίρκας** περιγράφει: “Οι εφοπλιστές καταθέτανε νέες γενναί-

ες εισφορές. Οι μεγαλοβιομήχανοι το ίδιο. Εκατομμύρια δολάρια κυκλοφορούσαν στο χρηματιστήριο της Βουλής”, προκειμένου να βρεθούν οι 20 ακόμα βουλευτές που χρειάζονταν για να παρθεί η ψήφος εμπιστοσύνης. Στις 28 Αυγούστου όμως αποτυγχάνει και αυτή. Οι διαδηλώσεις συνεχίζονταν, με χιλιάδες κόσμου να πολιορκούν κάθε μέρα τη βουλή, να παίρνουν στο κατόπι τους βουλευτές που ετοιμάζονταν να αποστατήσουν και να συγκρούονται σκληρά με την αστυνομία, πολλές φορές για ώρες. Την κατάρρευση της δεύτερης κυβέρνησης ακολουθούν διαδηλώσεις χαράς. Τα συλλαλητήρια και οι απεργίες των κλάδων συνεχίζονται για βδομάδες ακόμα. Στις 17 Σεπτέμβρη διορίστηκε νέα κυβέρνηση με επικεφαλής τον Σ. Στεφανόπουλο η οποία στις 24 Σεπτέμβρη κατάφερε να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης χάρη σε νέες δωροδοκίες.

Η έκρηξη των Ιουλιανών χαρακτηρίστηκε “ο ελληνικός Μάης του ‘68” και ήταν πράγματι τα προεόρτια του παγκόσμιου ξεσηκωμού που θα ακολουθούσε τρία χρόνια αργότερα. Και δεν έπεσε από τον ουρανό: τη δεκαετία του ‘50 και του ‘60 ο ελληνικός καπιταλισμός βρίσκεται σε οικονομική άνθηση. Γεννιέται μια νέα μαζική εργατική τάξη με την είσοδο των αγροτών και των γυναικών στην βιομηχανική παραγωγή και τις υπηρεσίες. Εκατοντάδες χιλιάδες είναι και οι νέοι φοιτητές, το πανεπιστήμιο παύει να είναι προνόμιο των λί-

γων. Αυτή η εργατική τάξη και η νεολαία δεν κουβαλά το βάρος της ήττας της Αντίστασης, αντίθετα ήταν μέρος μιας εργατικής τάξης που παγκόσμια έδειχνε ότι βαδίζει προς την έκρηξη του ‘68.

Οι ρίζες των Ιουλιανών βρίσκονται σε μια σειρά μάχες που δόθηκαν εκείνα τα χρόνια. Απεργίες των οικοδόμων, φοιτητικές διαδηλώσεις για “15% για την Παιδεία”, το κίνημα 1-1-4 για δημοκρατικές ελευθερίες, η κίνηση των “115 σωματείων” ενάντια στους διορισμένους από την Ασφάλεια ηγέτες των συνδικάτων, ο ξεσηκωμός μετά τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη το 1963. Στις εκλογές του 1958 η ΕΔΑ είχε φτάσει στο 24% και έγινε αξιωματική αντιπολίτευση, δέκα μόλις χρόνια μετά το τέλος του εμφυλίου που η άρχουσα τάξη νόμιζε ότι είχε βάλει ταφόπλακα στην Αριστερά.

Στην πρωτοπορία του λαού που κατέβαινε στους δρόμους ήταν η εργατική τάξη, η οποία βρισκόταν μίλια μπροστά από την ηγεσία της Αριστεράς. Έβαζε στο στόχαστρο το Παλάτι, ενώ η ΕΔΑ έξι μήνες μετά τα Ιουλιανά διακήρυττε ότι “δεν θέτει πολιτειακών ζητήμα” -παρόλο που ήταν η μόνη δύναμη υπέρ της αβασίλευτης δημοκρατίας.

Αυταπάτες

Μέσα στη φωτιά των Ιουλιανών η ΕΔΑ δεν αγκάλιασε τα προχωρήματα και δεν έδωσε προοπτική στους αγώνες. Η στάση της αυτή δεν ήταν ένα λάθος της στιγμής. Ήταν η συνέχεια μιας σειράς προσαρμογών. Η στρατηγική αυτή έχει τις ρίζες της ήδη στη δεκαετία του ‘30 και του ‘40, με επιλογές που οδηγούν την Αντίσταση σε ήττα. Ακόμη και τον εκλογικό θρίαμβο της ΕΔΑ το 1958 τον χαράμισε η ηγεσία το 1964, αποσύροντας υποψηφίους για να βγουν βουλευτές της Ένωσης Κέντρου και πέφτοντας στο 11%. Συνέπεια αυτής της στρατηγικής δεν ήταν άλλη από τις αυταπάτες ότι η κυβέρνηση Κανελλόπουλου θα σταματούσε το πραξικόπημα της Χούντας τον Απρίλη του 1967.

Η Χούντα δεν κατάφερε να θάψει οριστικά τη δυναμική του κόσμου. Η ριζοσπαστικοποίηση ξαναβγήκε στην επόμενη μεγάλη έκρηξη, την εξέγερση του Πολυτεχνείου και τη Μεταπολίτευση. Τα Ιουλιανά τροφοδότησαν τη νέα πολιτικοποίηση. Αποτέλεσαν την πρώτη φορά που κομμάτια της αριστεράς ήρθαν ανοιχτά σε ρήξη με τον ρεφορμισμό. Έγιναν η αρχή του τέλους για τη Μοναρχία, που θα καταργηθεί το 1974. Ήταν σημείο καμπής για τον συνδικαλισμό, τον οποίο θα διεκδικήσουν και θα πάρουν στα χέρια τους οι εργάτες με το κίνημα της Μεταπολίτευσης. Ήταν 70 ημέρες που έδειξαν ότι η άρχουσα τάξη είχε δίκιο να φοβάται τους εργάτες και τις εργάτριες.

Αφροδίτη Φράγκου

15/7. Παρουσίαση βιβλίου Κ. Παπαδάκη
Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

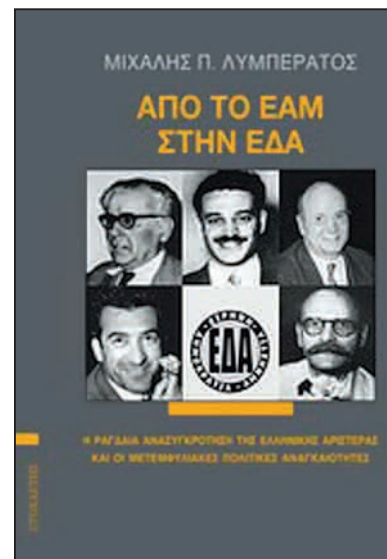
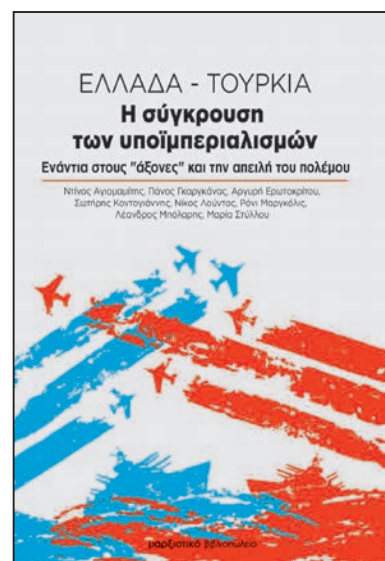
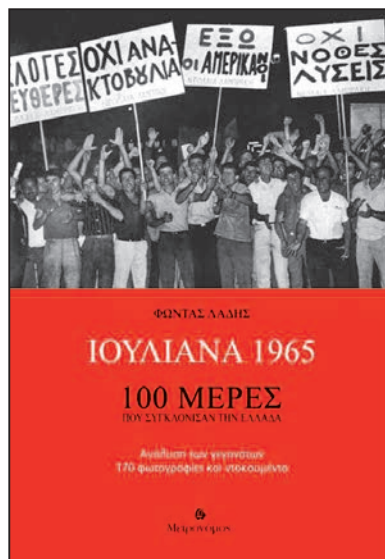
Ο λόγος στην Πολιτική Αγωγή

Πλούσια ήταν η συζήτηση της Τετάρτης 15/7, στο Polis Art Cafe, στην κεντρική παρουσίαση του βιβλίου "Το "άλλο άκρο" στο εδώλιο: δικαιοσύνη ή ατιμωρησία ξανά;", την έγγραφη αποτύπωση της αγόρευσης του Κώστα Παπαδάκη στη δίκη της Χ.Α.

Τη συζήτηση άνοιξαν ο Πάνος Γκαργκάνας, διευθυντής της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη, ο Δημήτρης Δεσούλλας, μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ομότιμη καθηγήτρια ΕΜΠ Ελένη Πορτάλιου, ο δικηγόρος Δημήτρης Σαραφινός, πρώην μέλος του Δ.Σ του ΔΣΑ κι ο Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος, μέλος της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη των ναζί. Την κουβέντα συντόνισε ο δημοσιογράφος Διονύσης Ελευθεράτος.

Ακολούθησαν αρκετές παρεμβάσεις μεταξύ άλλων του δικηγόρου Θανάση Καμπαγιάννη, του Πέτρου Κωνσταντίνου, συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ, του παλιού ΕΔΑίτη Λεωνίδα Κοντουδάκη, του ιστορικού Λάμπη Κατσιάδη. Η βιβλιοπαρουσίαση της Τετάρτης είχε τα χαρακτηριστικά που έχουν όλες οι εκδηλώσεις για το συγκεκριμένο βιβλίο. Θύμιζε περισσότερο εκδήλωση του αντιφασιστικού κινήματος παρά κλασική παρουσίαση βιβλίου, καθώς είχε μαζική συμμετοχή, ευρεία εκπροσώπηση όλου του φάσματος της αριστεράς και μια συζήτηση στην οποία άνοιξαν πλήθος ζητημάτων που απασχολούν όσους και όσες δίνουν τη μάχη ενάντια στη φασιστική απειλή. Τις αιτίες της ανάπτυξης της Χ.Α τη διετία 2010-2012, τις αφορμές που την έφεραν στο εδώλιο μετά τη δολοφονία Φύσσα, την κρίση της στην παρούσα φάση, αλλά και την κοινή παραδοχή ότι δεν χωράει κανείς εφησυχασμός. Συμφωνία όλων ότι η μάχη πρέπει να κορυφωθεί εν όψει της απόφασης του δικαστηρίου, κάνοντας καθαρό ότι δεν θα δεχτούμε καμία άλλη παρά την βαριά καταδίκη όλης της εγκληματικής οργάνωσης.

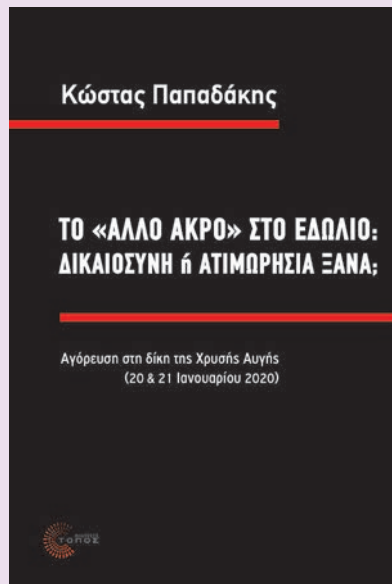
Σ.Μ.

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Δεν θα μας πιάσουν αδιάβαστους

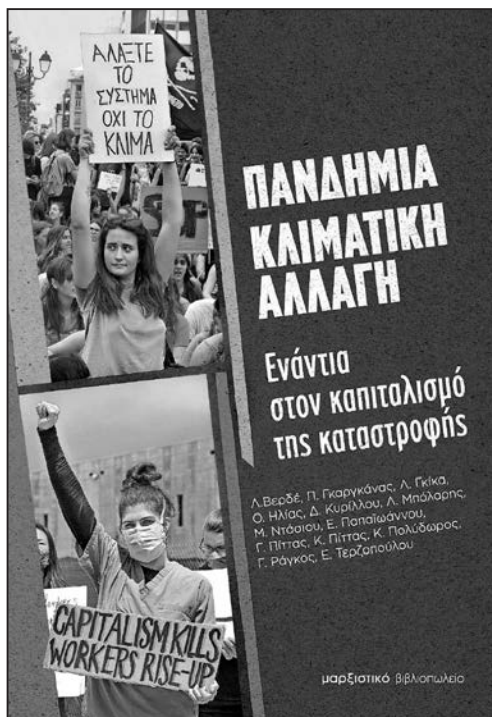
Η νέα έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου Πανδημία Κλιματική Αλλαγή Ενάντια στον Καπιταλισμό της Καταστροφής, εξηγεί πως η πανδημία του Covid-19 συνδέεται με τον τρόπο που ο καπιταλισμός οργανώνει την παραγωγή και τη σχέση της ανθρώπινης κοινωνίας με τη φύση, μια σχέση καταστροφική όπως επεσήμαιναν ήδη από την εποχή τους ο Μαρξ και ο Ένγκελς. Είναι μια έκδοση όπλο στους αγώνες ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος από την αδηφάγία των καπιταλιστών για τους αγωνιστές/τριες του εργατικού κινήματος που παλεύουν για να μπει η ζωή μας πάνω από τα κέρδη.

Καθημερινές είναι οι ειδήσεις για τον πανικό και τα αδιέξοδα σε όλα τα αστικά επιτελεία μπροστά στην οικονομική κρίση που παραμένει παρά τις «ενέσεις» ρευστότητας και την άρση της καραντίνας. Το βιβλίο του Κρις Χάρμαν **Καπιταλισμός Ζόμπι – Η Παγκόσμια Οικονομική Κρίση και η Επικαιρότητα του Μαρξ** είναι θεμέλιο για την κατανόηση της μακρόσυρτης κρίσης του συστήματος που σημαδεύεται από παροξυσμούς σαν τον σημερινό. Το βιβλίο του Αλεξ Καλλίνικος **Οι Επαναστατικές Ιδέες του Μαρξ** σκιαγραφεί τη ζωή και τις ιδέες του μεγάλου επαναστάτη. Πολύτιμη είναι και η συλλογή κειμένων **Ο Ελληνικός Καπιταλισμός η Παγκόσμια Οικονομία και η Κρίση**.

Η άρχουσα τάξη και η κυβέρνησή της δεν έρχεται αντιμέτωπη μόνο με την οικονομική κρίση αλλά και με την όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, το βάθεμα της ασάθειας σε όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα στην περιοχή της Μ. Ανατολής. Το βιβλίο του Ν. Λούντου **Μέση Ανατολή από τον Διαρκή Πόλεμο στη Διαρκή Επανάσταση** μας προσφέρει το πανόραμα της κρίσης της αμερικάνικης ηγεμονίας στην περιοχή, των ανταγωνισμών και των αντεπαναστατικών αποπειρών που έχουν σημαδέψει όλα τα τελευταία χρόνια. Επίσης όμως μας θυμίζει τη δύναμη του κινήματος, των «από κάτω», σε μια στιγμή που η Αραβική Άνοιξη επιστρέφει από την Αλγερία μέχρι το Σουδάν κι από το Λίβανο μέχρι το Ιράκ.

Αυτό είναι το φόντο της όξυνσης και του αντιδραστικού ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού για τις ΑΟΖ που φτάνει μέχρι τη Λιβύη. Η έκδοση **Ελλάδα-Τουρκία: Η σύγκρουση των Υποϊμπεριαλισμών** μας δίνει το υπόβαθρο αυτού του ανταγωνισμού και επιχειρήματα για να παλέψουμε ενάντια στους «άξονες» και την απειλή του πολέμου. Παράλληλα μια σειρά άλλα βιβλία που έχουν κυκλοφορήσει τη χρονιά που πέρασε ξεσκεπάζουν πολλά από τα παραμύθια της εθνικιστικής προπαγάνδας. Τα βιβλία του Ν. Κυριακού **10+1 Μύθοι για το Κυπριακό** και **Ο Ντενκτάς στο Νότο Η κανονικοποίηση της διχοτόμησης στην ελληνοκυπριακή πλευρά** του Γρ. Ιωάννου είναι πολύ βοηθητικά από αυτή την άποψη. Τα κείμενα της συλλογής **Ο «Αθώος» Εθνικισμός** με επιμέλεια του Ηρ. Μήλλα φωτίζουν τους διάφορους τρόπους που ο εθνικισμός περνάει από «τα πάνω» από τις γελοιογραφίες των εφημερίδων μέχρι τα σχολικά βιβλία.

Η εξέγερση στις ΗΠΑ και το διεθνές κύμα οργής μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ έχει επαναφέρει την συζήτηση για το ρατσισμό και τις ρίζες του. Το βιβλίο του Αλεξ Καλ-

λίνικος **Ρατσισμός τι είναι και πως παλεύεται** εξηγεί πως ο καπιταλισμός χρειάστηκε το ρατσισμό από τα πρώτα του βήματα. Η πάλη ενάντια στο ρατσιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης της ΝΔ είναι βασικό μέτωπο της μάχης που δίνει σήμερα το εργατικό κίνημα. Το βιβλίο του Δ. Χριστόπουλου **Αν το Προσφυγικό ήταν πρόβλημα θα είχε λύση** είναι γεμάτο επιχειρήματα γι' αυτή τη μάχη, για να υπερασπίσουμε τους πρόσφυγες και μετανάστες κόντρα στην Ευρώπη Φρούριο με συνοριοφύλακα τον Μητσοτάκη.

Πολιτικές μάχες

Ο κρατικός ρατσισμός έθρεψε τους φασίστες αλλά το αντιφασιστικό κίνημα τους κάθισε στο σκαμνί. Ενόψει της απόφασης του δικαστηρίου αξίζουν να διαβαστούν οι αγορεύσεις των δικηγόρων της Πολιτικής Αγωγής, του Θ. Καμπαγιάννη **Με τις μέλισσες ή με τους λύκους** και του Κ. Παπαδάκη **Το «άλλο άκρο» στο εδώλιο: δικαιοσύνη ή ατιμωρησία ξανά;**. Η έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου **Η πάλη για τη Δίκη-καταδίκη της Χρυσής Αυγής** μας θυμίζει τους αγώνες και τις πολιτικές μάχες που χρειάστηκαν για να φτάσουμε σε αυτό το σημείο.

Οι αναφορές στην ιστορία επανέρχονται σε κάθε ιδεολογική και πολιτική μάχη που ανοίγει σήμερα. Για παράδειγμα μια σειρά αναλυτές στις ναυαρχίδες του αστικού τύπου αναρωτούνται αν ο καπιταλισμός μπορεί να επιστρέψει -και πως- στη λεγόμενη «χρυσή εποχή» που ξεκίνησε από το 1945. Ο Μ. Λυμπεράτος γράφει για τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια στο βιβλίο του **Ζητήματα Εξουσίας – Από την Κίνα στην Ευρώπη και την Ελλάδα**. Ένα βιβλίο χρήσιμο και για το πως φτάσαμε στο διπολικό μεταπολεμικό κόσμο αλλά και για το τι έκανε, μάλλον δεν έκανε, η Αριστερά εκείνη την περίοδο. Το βιβλίο **Αντίσταση - Η Επανάσταση που χάθηκε** του Λ. Μπόλαρη εντοπίζει αυτή την συζήτηση στην Ελλάδα της περιόδου. Για τη δεκαετία του '30, τη δεκαετία της οικονομικής κρίσης του φασισμού και των επαναστάσεων διαβάστε τις μπροσούρες του Μαρξιστι-

κού Βιβλιοπωλείου **Γαλλία 1936 Οι καταλήψεις των εργοστασίων και Ισπανία 1936- Επανάσταση ενάντια στο φασισμό** αλλά και το βιβλίο του Τ. Νιούσιντζερ **Αντεπίθεση - Η αμερικάνικη εργατική τάξη στη δεκαετία του '30**.

Πενήντα πέντε χρόνια συμπληρώθηκαν αυτές τις μέρες από το ξέσπασμα του κινήματος των Ιουλιανών το 1965, όταν η έκρηξη του «πεζοδρόμιου» πανικόβαλε την άρχουσα τάξη. Διαβάστε την μπροσούρα του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου **Ιουλιανά 1965** με κείμενα των Δ. Λιβιεράτου, Μ. Στύλλου, Λ. Μπόλαρη για τις ρίζες και τις μάχες εκείνου του συγκλονιστικού κινήματος και πως το σπατάλησε η ρεφορμιστική Αριστερά. Πρόσφατα επανακυκλοφόρησε και το βιβλίο του Φ. Λάδη **Ιουλιανά 100 μέρες που συγκλόνισαν την Ελλάδα** με ένα πολύτιμο φωτογραφικό υλικό.

Χωρίς επαναστατική θεωρία δεν υπάρχει επαναστατική πράξη έγραφε ο Λένιν στις αρχές του 20ου αιώνα. Κι αυτή η θέση επιβεβαιώνεται σήμερα καθημερινά στις αναζητήσεις του κόσμου της Αριστεράς. Φέτος συμπληρώνονται 200 χρόνια από την γέννηση του «στρατηγού» τόσο της θεωρίας όσο και της πράξης, του Φ. Ένγκελς. Η μπροσούρα του **Σοσιαλισμός Ουτοπικός και Επιστημονικός** είναι η καλύτερη εισαγωγή στις μαρξιστικές ιδέες και την υλιστική αντίληψη της ιστορίας. Επίσης από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο κυκλοφορεί το κείμενό του **ο Ρόλος της Εργασίας στην Εξανθρώπιση του Πιθήκου** που συνοδεύεται από ένα κείμενο του Κρις Χάρμαν με τίτλο **Ο Ένγκελς και η Καταγωγή της Ανθρώπινης Κοινωνίας**.

Αναντικατάστατο και σήμερα παραμένει ένα από τα κορυφαία έργα του Ένγκελς **Η Καταγωγή της Οικογένειας της Ατομικής Ιδιοκτησίας και του Κράτους**. Είναι η αφετηρία του εξοπλισμού μας στην πάλη ενάντια στο σεξισμό, για την γυναικεία απελευθέρωση. Ιδιαίτερα σήμερα που οι μάχες ενάντια στην καταπίεση φουντώνουν σε όλο τον κόσμο και ανοίγουν όλα τα ζητήματα. Για παράδειγμα η Α. Ματθαίου στο βιβλίο της **Οικογένεια και σεξουαλικότητα. Μεταξύ παράδοσης και νεωτερικότητας** (ελληνικές μαρτυρίες 17ος - αρχές 19ου αιώνα) πραγ-

ματεύεται το πως κατασκευάστηκε η σύγχρονη αστική οικογένεια στην Ελλάδα. Το βιβλίο της Μ. Στύλλου **Η Πάλη για την Απελευθέρωση των Γυναικών** συνοψίζει τη συζήτηση για την γυναικεία καταπίεση και τη δύναμη της εργατικής τάξης να την αντιπαλέψει.

Επίσης φέτος συμπληρώνονται 80 χρόνια από τη δολοφονία του Λ. Τρότσκι του μπολσεβίκου που συγκρούστηκε με την σταλινική αντεπανάσταση και κράτησε ζωντανή τη φλόγα της επαναστατικής θεωρίας και πράξης στη συγκλονιστική δεκαετία του '30. Το βιβλίο του Ντάνκαν Χάλλας **Ο Μαρξισμός του Τρότσκι** είναι η καλύτερη εισαγωγή στις ιδέες και τη δράση του μεγάλου επαναστάτη: από τη θεωρία της διαρκούς επανάστασης, μέχρι την επαναστατική κληρονομιά της Κομιντέρν και το ενιαίο μέτωπο και από κει στην πάλη ενάντια στο σταλινισμό.

Α.Μ.

Εκδηλώσεις για τα Ιουλιανά

Με επιτυχία έγινε η εκδήλωση συζήτηση για τα Ιουλιανά την Πέμπτη 16 Ιουλίου στη Νίκαια. Ζωντανή συζήτηση που τροφοδοτήθηκε από τις εισηγήσεις καταρχάς του Λεωνίδα Κοντουδάκη μέλους της ΚΕΕΡΦΑ και αγωνιστή της ΕΔΑ την περίοδο των Ιουλιανών. Οι ζωντανές περιγραφές των αγώνων της νεολαίας και της εργατικής τάξης και οι συγκρίσεις με το σήμερα είχαν τεράστιο ενδιαφέρον. Από τη νίκη της ΕΔΑ και το 25% του 1958, στις εκλογές της βίας και της, η δολοφονία του Λαμπράκη και από εκεί στην εξέγερση των Ιουλιανών.

Στη συνέχεια μίλησε η Κατερίνα Θωίδου δημοτική σύμβουλος Νίκαιας με την 'ανταρσία στη κοκκινιά της προσφυγιάς και της αντίστασης' που εξήγησε το πως ο καπιταλισμός αναπτυσσόταν εκείνη την περίοδο και πως δημιούργησε τον ιστορικό του νεκροθάφτη, μια νέα εργατική τάξη που μπήκε με ορμή στο προσκήνιο. Η συζήτηση έφτασε στην σημασία της στρατηγικής της αριστεράς και τα όρια που έβαζαν οι ρεφορμιστικές ηγεσίες εκείνη την περίοδο. Πολύτιμα ιστορικά διδάγματα για το σήμερα για να χτίσουμε το επαναστατικό κόμμα που θα βοηθήσει τις νέες εκρήξεις της εργατικής τάξης να φτάσουν μέχρι τη νίκη και όχι να πιασούν.

Η εκδήλωση συνέχισε με πλήθος τοποθετήσεων και ερωτήσεων και το ενδιαφέρον φάνηκε και στο τέλος με αρκετούς συντρόφους να αγοράζουν το βιβλίο για τα Ιουλιανά έκδοση του μαρξιστικού βιβλιοπωλείου αλλά και τη νέα έκδοση Πανδημία και κλιματική αλλαγή.

Π.Π

Ο πρόεδρος της Σερβίας, Αλεξάνταρ Βούτσιτς, κέρδισε τις εκλογές της 21ης Ιούνη σαρωτικά. Επισήμως το ποσοστό ήταν πάνω από 60%, με μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ψήφους για το κόμμα του περισσότερες από τις προηγούμενες εκλογές. Μαζί με τους συμμάχους του ελέγχει πλέον σχεδόν ολόκληρο το κοινοβούλιο. Παρά τις καταγγελίες για αντιδημοκρατικές εκλογές και για παρατυπίες, η ευρωπαϊκή Δεξιά έστειλε τα συγχαρητήριά της και αναγνώρισε τη νίκη του Βούτσιτς, συνεχίζοντας να υπενθυμίζει πως ο δρόμος της Σερβίας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει ανοιχτός. Κι όμως μέσα σε λίγες βδομάδες, στα μέσα Ιούλη, είχαν ξεσπάσει καθημερινές ανεξέλεγκτες διαδηλώσεις στο Βελιγράδι και σε άλλες πόλεις. Η κυβέρνηση έβγαλε στους δρόμους πάνοπλη την αστυνομία και συνεργάστηκε με τους φασίστες για να βάλει τέλος στο κίνημα. Η ψεύτικη εικόνα του απόλυτου ελέγχου είχε τσαλακωθεί.

Τι πραγματικά είχε συμβεί; Ο Βούτσιτς πήγε στις εκλογές με την αντιπολίτευση να κάνειμποϊκοτάζ και να καλεί σε αποχή, καταγγέλλοντας ότι ο πρόεδρος οικοδομεί αντιδημοκρατικό καθεστώς. Οι εκλογές ήταν προγραμματισμένες για τον Απρίλη αλλά αναβλήθηκαν για τον Ιούνιο λόγω του κορονοϊού. Ο Βούτσιτς είχε ξεκινήσει το Μάρτη υποτιμώντας την πανδημία σε στυλ Τραμπ, αλλά στη συνέχεια αξιοποίησε την ευκαιρία για να κηρύξει κατάσταση έκτακτης ανάγκης και να δώσει ακόμη περισσότερες εξουσίες στον εαυτό του και την αστυνομία. Το υποτιθέμενο “λοκντάουν” του Βούτσιτς ήταν από τα πιο ξεδιάντροπα. Τη μέρα όλοι πήγαιναν στη δουλειά χωρίς περιορισμούς και το βράδυ έπρεπε να μείνεις κλεισμένος σπίτι, με την αστυνομία να κυνηγάει με τεράστια πρόστιμα και απειλές φυλάκισης. Από το βράδυ της Παρασκευής και το σαββατοκύριακο, η καραντίνα επεκτεινόταν μέχρι και 60 ώρες. Χτυπημένοι έβγαίναν οι πιο φτωχοί, όσοι κάνουν αδήλωτες δουλειές, όσοι κυνηγάνε το μεροκάματο στο δρόμο ή τη νύχτα. Και ξαφνικά, στην τελική ευθεία για τις εκλογές, ο κορονοϊός κηρύχθηκε νικημένος και η κατάσταση έκτακτης ανάγκης ανακλήθηκε ώστε ο Βούτσιτς να κάνει την προεκλογική του δουλειά με αέρα θριαμβευτή.

Νεκροί

Οι επίσημες στατιστικές διαψεύδονταν από την πραγματικότητα στα νοσοκομεία που ξεχειλίζουν και από τους θανάτους που σήμερα είναι διψήφιοι σε καθημερινή βάση. Οι νεκροί όμως έπρεπε να παραμείνουν κρυμμένοι μέχρι να τελειώσουν οι εκλογές. Μετά τον εκλογικό “θρίαμβο” επέστρεψε και η καραντίνα. Τα ΜΜΕ παρουσίασαν τις διαδηλώσεις που ξεσπασαν σαν κίνημα ενάντια στην επιστροφή στην καραντίνα, αλλά αυτή ήταν μόνο μία πλευρά της οργής που ξέσπασε ενάντια στα ψέματα και στην απανθρωπιά. Η ακτιβίστρια Άνα Βιλέντιτσα αναφέρει τα λόγια ενός διαδηλωτή όπως ακούστηκαν στην τηλεόραση: “Δακρυγόνα, πλαστικές σφαίρες και γκλομπ ενάντια στη νεολαία που είναι με γυμνά χέρια! Πατέρα, είμαστε εδώ για σένα που πέθανες και δεν υπήρχε αναπνευστήρας! Για σένα και για τον νεογέννητο γιο μου! Δεν υπήρχαν αναπνευστήρες στο νοσοκομείο Ζεμόν όταν οι τύποι της Ομάδας Διαχείρισης Κρίσεων έλεγαν ότι η χώρα θα κάνει δωρεές αναπνευστήρων σε άλλους που έχουν περισσότερη ανάγκη

ΚΟΡΟΝΟΪΟΣ ΚΑΙ ΒΑΛΚΑΝΙΑ Μαζική οργή στη Σερβία

κη. Πατέρα, για σένα. Ξέρω ότι θα ήσουν περήφανος”.

Οι διαδηλώσεις είχαν μπερδεμένη σύνθεση. Κομμάτια της αντιπολίτευσης που είχαν μποϊκοτάρει τις εκλογές, κόσμος που είχε κατέβει οργισμένος για τη διαλυμένη περιθάλψη, για τις εκατοντάδες χιλιάδες δουλειές που χάθηκαν τους τελευταίους μήνες, κόσμος των κινημάτων και της Αριστεράς, ανάμεσά τους τα κινήματα γύρω από τους φοιτητές των εστιών, στους οποίους ο Βούτσιτς επιτέθηκε την Άνοιξη αφήνοντάς τους άστεγους, αλλά υπήρχε και παρουσία της ακροδεξιάς και των φασιστών. Οι συμμετέχοντες λένε πως η αστυνομία συνεργάστηκε καταφανώς με τους φασί-

στες, δίνοντάς τους χώρο να προχωρήσουν σε εμπρησμούς και επιθέσεις στο κοινοβούλιο, για να προκληθεί πανικός, διχασμός και να δοθούν δικαιολογίες για ακόμη μεγαλύτερη καταστολή.

Παρά, λοιπόν, την απόλυτη κυριαρχία στο κοινοβούλιο, ο Βούτσιτς νιώθει απειλούμενος. Όχι τόσο από την επίσημη αντιπολίτευση, που είναι έκφραση της ελίτ που κυβερνούσε από την πτώση του Μιλόσεβιτς ως το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης. Αλλά από τα πολλά μέτωπα που έχει να διαχειριστεί ο σέρβικος καπιταλισμός, το καθένα από τα οποία μπορεί να οδηγήσει σε αναπάντεχο ξεσηκωμό. Οι υποσχέσεις του Βούτσιτς ότι από το

2021 θα δοθούν αυξήσεις στους δημόσιους υπάλληλους έχουν ήδη χαρακτηριστεί προεκλογικές υπερβολές από τους τραπεζίτες και το οικονομικό του επιτελείο.

Η αναγνώριση του Κόσοβου είναι ένα ακόμη από τα αγκάθια. Το πιο πρόσφατο επεισόδιο είναι αποκαλυπτικό. Ο Βούτσιτς ήταν καλεσμένος στις ΗΠΑ στις 27 Ιούνιο για να συναντηθεί με τον πρόεδρο του Κοσόβου, Χασίμ Θάτσι, με πρωτοβουλία του Λευκού Οίκου. Αυτό που είχε διαρρεύσει ήταν πως και οι δύο πλευρές ήταν έτοιμες να δεχτούν ένα σχέδιο ανταλλαγής εδαφών (και πληθυσμών) που θα άνοιγε το δρόμο για να αναγνωρίσει η Σερβία το Κόσοβο. Όμως τρεις μέρες πριν την επίσκεψη, η Χάγη ανακοίνωσε πως ξεκινάει διαδικασία δώξης του Θάτσι για εγκλήματα πολέμου, και οι συνομιλίες πήγαν περίπατο.

Εθνικισμοί

Οι ΗΠΑ ψάχνουν τρόπο να σταθεροποιήσουν την κατάσταση και ο μόνος δρόμος που έχουν να προτείνουν είναι περισσότερη πληθυσμιακή “καθαρότητα”, με πέρασμα αλβανόφωνων περιοχών στο Κόσοβο και σερβόφωνων στη Σερβία. Αντί για ειρήνη, αυτά τα σχέδια τροφοδοτούν τους εθνικισμούς και τους αλυτρωτισμούς. Ο Βούτσιτς θέλει να δείξει ότι είναι “Ευρωπαίος” και πρόθυμος να λυθεί το ζήτημα, αλλά αρπάζει την ευκαιρία για να παρουσιάσει τη λύση σαν απελευθέρωση των “αδούλων αδελφών”. Ο Λευκός Οίκος πιέζει για γρήγορη λύση, με ανησυχία για τις δυνατότητες της Ρωσίας και της Κίνας να βρίσκουν χώρο για πολιτική και οικονομική παρέμβαση λόγω της αστάθειας. Όμως, με τις αμερικάνικες εκλογές το φθινόπωρο και τον Τραμπ να βρίσκεται χαμένος μεταξύ κρίσης του κορονοϊού και εξέγερσης ενάντια στην αστυνομική βία, έχουν μπει στο ψυγείο σχέδια μεγαλύτερα από το σερβο-κοσοβαρικό, όπως το περίφημο Σχέδιο του Αιώνα για την Παλαιστίνη.

25 χρόνια μετά τη σφαγή της Σρεμπρένιτσα, έχουν καταρρεύσει όλα τα ψέματα για τη δημοκρατία, την ανάπτυξη και την “ανοιχτή κοινωνία” όπου θα οδηγούσε η ενσωμάτωση των Δυτικών Βαλκανίων στους θεσμούς του ευρωπαϊκού καπιταλισμού. Η ΕΕ της Μέρκελ, του Όρμπαν, του Μακρόν και του Μητσοτάκη ούτε να κουνήσει το δάχτυλο δεν μπορεί πλέον στον Βούτσιτς για την έλλειψη δημοκρατίας. Ενώ οι ΗΠΑ σπρώχνουν σε νέες μοιρασιές σαν κι εκείνες που οδήγησαν στη σφαγή το 1995. Ο Βούτσιτς στο κάτω κάτω είναι και ο ίδιος ένα από τα υβρίδια που προέκυψαν μέσα σε αυτή τη διαδικασία. Προέρχεται από την πτέρυγα του ακραίου σέρβικου εθνικισμού, των σφαγών της Σρεμπρένιτσα, που αποφάσισε να κάνει νεοφιλελεύθερη στροφή και να ακολουθήσει το δρόμο προς την ΕΕ, και μεταμφιέζοντας το πολιτικό του σχέδιο σε πλατύ, “λαϊκό” κόμμα.

Ο νεοφιλελευθερισμός και ο εθνικισμός παρουσιάστηκαν σαν εναλλακτικές, αλλά συναντήθηκαν πολλές φορές στη διαδρομή. Ούτε ο ένας, ούτε ο άλλος δρόμος έχουν να προσφέρουν κάτι στον απλό κόσμο στη Σερβία, στο Κόσοβο και σε όλα τα Βαλκάνια. Η εναλλακτική έρχεται από τα κάτω. Από αυτούς και αυτές που παλεύουν ενάντια στη φτώχεια, τη λιτότητα και τον πόλεμο, και μέσα σε αυτή την πάλη σπάνε τους διαχωρισμούς και το εθνικιστικό μίσος.

Νίκος Λούντος

Η σφαγή της Σρεμπρένιτσα

25 χρόνια κλείνουν φέτος από τη σφαγή της Σρεμπρένιτσα. Τον Ιούλη του 1995 πάνω από οχτώ χιλιάδες Βόσνιοι μουσουλμάνοι σφαγιάστηκαν από τον σερβο-βοσνιακό στρατό και παραστρατιωτικές ομάδες. Η Σρεμπρένιτσα έγινε ένα από το πιο σκοτεινά σημεία ολόκληρου του γιουγκοσλαβικού εμφύλιου που είχε ξεκινήσει από το 1991.

Η Ενιαία Γιουγκοσλαβία κατέρρευσε και τα ομόσπονδα κράτη που την αποτελούσαν κήρυσσαν την ανεξαρτησία τους. Οι διαφορετικές μερίδες της άρχουσας τάξης έτρεχαν να προλάβουν να εξασφαλίσουν η καθεμιά το δικό της κράτος. Ένα από τα παλιά ομόσπονδα κρατίδια, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη αποδείχθηκε το πιο δύσκολο στη μοιρασιά, και το πλήρωσαν με πολύ αίμα οι απλοί άνθρωποι. Πάνω από 40% του πληθυσμού ήταν Βόσνιοι μουσουλμάνοι, το ένα τρίτο ήταν Σέρβοι και ακολουθούσαν οι Κροάτες. Η εθνοκάθαρση μετατράπηκε σε βασική μέθοδο διεξαγωγής του πολέμου. Διωγμοί, σφαγές, βιασμοί, μαζικός τρόμος, μεσαιωνικές πολιορκίες και θάνατος από την πείνα, όλα στην υπηρεσία του να αλλάξει η πληθυσμιακή ισορροπία ανά περιοχή.

Το 1995 η Σρεμπρένιτσα βρισκόταν στο έλεος του σερβοβοσνιακού στρατού. Η σερβο-βοσνιακή ηγεσία, Κάρατζιτς σε πολιτικό επίπεδο και Μλάντις σε στρατιωτικό, στα μέσα Ιούλη επιτέθηκαν στους προσφυγικούς καταυλισμούς που επισήμως προστατεύονταν από τον ΟΗΕ. Μέσα σε λίγες μέρες είχαν εκτελέσει όλους τους μουσουλμάνους άντρες που βρέθηκαν στο διάβα τους. Γυναίκες και παιδιά βιάστηκαν και βασανίστηκαν καθώς έβλεπαν τους συγγενείς τους να εκτελούνται εν ψυχρώ. Το ΝΑΤΟ βρήκε την ευκαιρία να παρέμβει ως λυτρωτής. Η λύτρωση σήμαινε βομβαρδισμούς, επέκταση της φρίκης, του μίσους και δυνάμωμα των εθνικισμών.